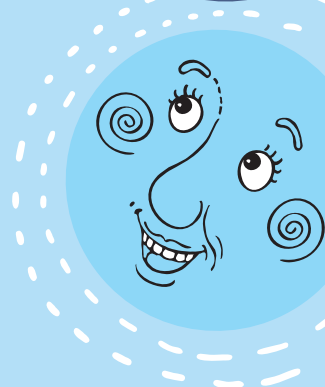
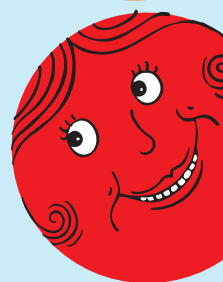
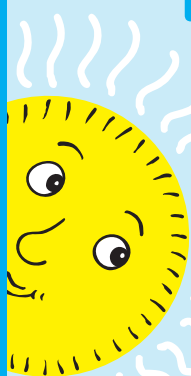

DRUHÁK PEPA A KULIČKA HADU 2. DÍL

2.
ROČNÍK

PaedDr. Hana Mühlhauserová

PhDr. Vladimíra Neužilová

Mgr. Tereza Podholová

DRUHÁK PEPA A KULIČKA HADU

2. DÍL – ČTENÍ S POROZUMĚNÍM

Odborná spolupráce a jazyková korektura:

doc. Mgr. Robert Adam, Ph.D.

Mgr. Magdalena Málková

Metodická spolupráce:

Mgr. Zuzana Staňková, Ph.D.

Mgr. Romana Tylečková

Ilustrace: MgA. Magda Veverková Hrnčířová

Sazba a grafická úprava: Ing. Dalibor Knotek

Tisk: NOVATISK, a. s., www.novatisk.cz

Pražská 1602/7, 678 01 Blansko, Česká republika

INFORMACE A OBJEDNÁVKY:

Hana Mühlhauserová

Česká 2, 671 72 Miroslav

Mobil: 723 093 210

E-mail: muhlhauserovi@tiscali.cz

www.hanami.cz

www.facebook.com/groups/prvostupnari

Ve škole má Pepa dvoje prázdniny hned za sebou. Pololetní a jarní. Čeká ho deset volných dní, které prožije na Šumavě. Užije si zimní radovánky, ale potká ho také velké nebezpečí. Zabloudit v lese, a ještě k tomu narazit na pytláky? To opravdu nechceš. Neměl Pepa raději poslechnout babičku?

❁ **Přečti si text a podtrhni věty, které Pepovi říkala babička.**

❶ Na Šumavě rád prozkoumávám okolí hájovny a blízký les. Babička říká: „Pepo, kolem hájovny můžeš, ale za potok nechod’! Ať se vždycky stihneš vrátit dřív, než bude tma.“ Už mě nebaví bobovat za hájovnou, proto se vydávám po stopách zvířat. Jdu a jdu a vůbec si nevšímnu, že přeskočím potok. Hájovna zůstala v nedohlednu.

♥ **Měl Pepa poslechnout babičku?** ☐ ANO ☐ NE **Napiš, proč:**

❷ Najednou stojím sám v lese. Nikde nikdo. Jen já a les. „Kde to jsem? Kam jsem se to dostal?“ rozhlížím se kolem. Přemýšlím nahlas: „Musím se hned vrátit. Ale kudy?“ Nevidím žádnou cestu. Nevidím ani svoje stopy. Vše přikryla mlha.

✱ **Napiš jednou větou, co se Pepovi stalo.**

❸ Pes Sali v hájovně vycítil, že nejsem doma. Štěkal, škrabal a dorážel na dřevěnou branku. Chtěl přivolat dědečka.

„Nikam nepůjdeš! Zase bys utekl,“ odbyl ho dědeček a šel si po své práci. Myslel totiž, že pomáhám babičce v obchodě.

Sali však věděl své. Na nic nečekal. Rozběhl se, že přeskochí plot. Tři, dva, jedna, skok! Au! Sali zavadil zadní packou o plot. Zakňučel bolestí, ale běžel dál k lesu. V jeho stopách zůstávaly kapičky krve.

♠ **Přečti podtrženou větu a odpověz na otázku:** Co Sali věděl?

.....

.....

.....

❹ A já? Chodil jsem bezradně sem a tam. Slzy mi tekly. Nemohl jsem najít cestu z lesa. Co si jen počnu? Vtom slyším lidský hlas. Už jsem chtěl volat: „Tady jsem!“ Ale naštěstí jsem se včas zarazil, když se ozvalo z mlhy: „Vezmi tu pušku a konečně něco zastřel! Nejsme tady pro zábavu! Slyšíš? Postřílíme, co se dá, a jedeme pryč. Myslivci nás nesmí chytit!“

❺ Byl jsem strachy bez sebe. Schoval jsem se do blízkého houští. Sali mě stále hledal. Už byl na dosah, když kolem něj proletěla kulka. „Střílej! Tamhle je liška nebo co! Dělej!“ křičel jeden z mužů drsným hlasem. Sali se vyděšeně plazil ke mně.

➡ **Vypiš z odstavců 4 a 5 postavy a živočichy, kteří byli v lese:**

.....

postavy:

.....

živočichové:

❖ Když mě vyčenichal, poraněnou packu už sotva táhl. „Sali,“ vyhrkl jsem dojatě. „Tys mě našel? Kamaráde můj!“ Vítání nebralo konce. „Počkej. Musíme se odsud dostat dřív, než nás střelí. Sali, domů, kudy se jde domů?“ ptám se pejska.

❖ Jenže Sali se strašně lekl dalšího výstřelu. Zůstal skrčený v houští. Nechtěl udělat ani krok. A pytláci pálili dál. „Neee!“ zakřičel jsem ze všech sil. „Nestřílejte! Je tu můj pes!“ Muži se lekli a utekli. Slyšel jsem jen zvuk odjíždějícího auta. „Sali, neboj! Už je dobře! Je po všem. Veď mě domů. Prosím, domů. Musíme to honem říct dědečkovi.“

✻ Napiš, kdo je to pytlák: _____

✕ Vybarvi rámeček ANO u věty, která by mohla být nadpisem tohoto příběhu.

Kam nechodí slunce, tam chodí lékař.

ANO

NE

Pes je nejlepší přítel člověka.

ANO

NE

Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

ANO

NE

Lež má krátké nohy, daleko neuteče.

ANO

NE

▲ Vytvoř PĚTILÍSTEK o Salim z informací uvedených v textu:

Jaký byl? _____

Co dělal? _____

Věta: _____

Jak by se mohl příběh jmenovat jinak? Sali _____

❁ Přečti text a dopiš název: _____

❶ Pes je nejstarší domácí zvíře. Patří mezi šelmy psovitě. Je to savec. Mláďata sají mateřské mléko. Samec se nazývá pes, samice fena a psí mláďata jsou štěňata. Nejbližším příbuzným psa je vlk.

❷ Existuje mnoho psích plemen různých velikostí. Většina psů má štíhlé, svalnaté tělo, mohutný hrudník a svalnatý krk, který nese hlavu. Hlava je protažena v čenich. Psi mají čtyři končetiny a středně dlouhý ocas. Tělo je zpravidla kryté srstí různé délky i zbarvení.

❸ Psi bývají cvičeni k mnoha činnostem. Ochraňují majetek svého pána a dělají společnost osamělým osobám. Mohou pomáhat při lovu nebo na pastvinách hlídají stáda dobytka. Vojáci a policisté cvičí psy, aby uměli vystopovat osoby, výbušniny, drogy. V severských zemích psi slouží jako tažná zvířata k přepravě lidí i nákladů na sněhu. Uplatní se také jako asistenti nevidomých osob nebo při terapii nemocných dětí.

❹ Pes je šelma, to znamená, že se živí masem jiných zvířat a je k lovu i konzumaci masa přizpůsoben. Doma psy krmíme granulemi nebo masem. Jako nápoj je pro psa nejlepší voda.

♥ Očísluj otázky podle toho, ke kterému odstavci patří.

___ Čím se živím? ___ Jak vypadám? ___ Kdo jsem? ___ Co umím?

✱ Podtrhni na každém řádku správné vysvětlení:

Domácí zvíře: je chováno doma, pochází z Čech, žije v ZOO.

Savec: cucá dudlík, často syčí, mláďata sají mateřské mléko.

Šelma: pase se na louce, loví jiná zvířata, chytá létající hmyz.

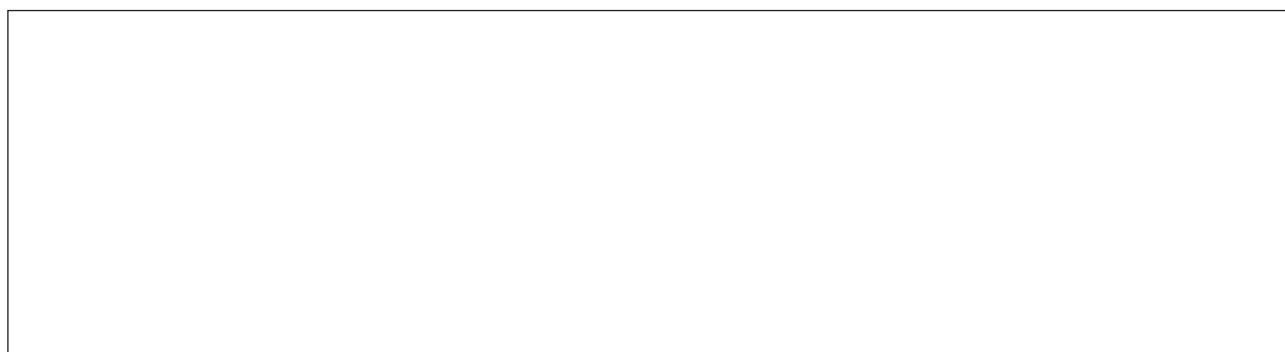
O prázdninách tráví Pepa mnoho času s dědečkem v lese. Doplňují seno do krmelců. Pozorují srnky a stopy zvířat. Zažijí situaci, která dědečka moc rozzlobí. Srny jsou totiž v ohrožení života a dědeček musí zasáhnout.

❶ Je brzy ráno. Pojedeme s dědečkem Filipem do lesa. Na traktorovou vlečku jsme naložili balíky sena, které vezeme do krmelců. Pes Sali chce jet s námi. „Ty dnes musíš zůstat doma!“ velí dědeček. „Proč?“ ptám se nechápavě. „Pozorně se dívej a pochopíš,“ říká dědeček trochu záhadně.

✿ Napiš, proč asi musel Sali zůstat doma.

❷ Les se právě probouzí. Sníh se třpytí v ranním slunci. Obloha hraje mnoha barvami. Hadu se tetelí blahem, protože barvy oblohy miluje. Cestou vidíme mnoho zvířecích stop, hlavně blízko krmelců. Stromy procitají, vržou a brumlají: *Kdo nás budí, budí, budí? Brrr, sníh studí, studí, studí.*

♥ Nakresli do rámečku, jaké barvy může mít ranní obloha.

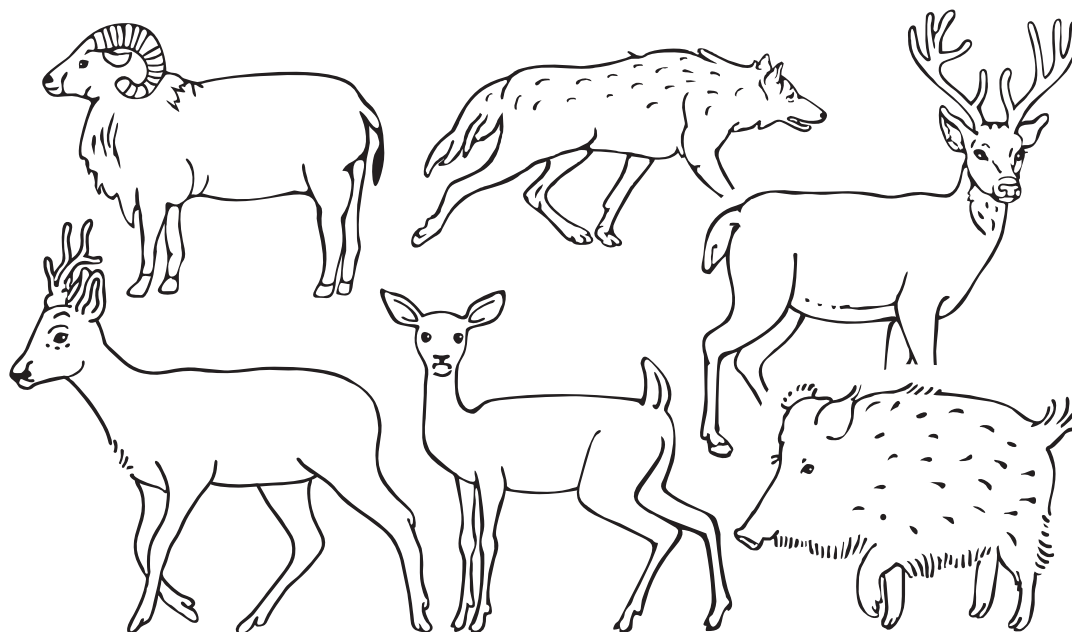
❸ Pomáhám dědečkovi dávat seno do krmelců. Pan Zelen mi přitom horlivě vysvětluje: „Přes léto mají srny všude dost pastvy. Zato v zimě, když napadne hodně sněhu, přijde bída! Kdyby nedostali býložravci seno, zahynuli by hladem.“

❹ Seno je rozvezeno, krmelce naplněny. Hurá do traktoru a jedeme dál. Dědeček zastavuje na lesní cestě. Pěšky jdeme k posedu. Stoupáme po žebříku do malého dřevěného domku. „Teď, Pepo, když budeme tiše, něco uvidíš,“ šeptá dědeček.

✱ Napiš, co asi může Pepa z posedu vidět:

❺ Rozhlížím se na všechny strany. Najednou na kraji lesa probleskne světle hnědá skvrna. Je to srna. Opatrně vystrkuje hlavu. Očichává cestu. Cítí se v bezpečí, a proto míří rovnou ke krmelci. Za ní přicházejí další srny. Sleduji je dalekohledem.

♠ Vybarvi srnce a označ znak, podle kterého jej odlišíš od srny. K obrázkům živočichů dopiš názvy.

⑥ Vtom největší srna zavětrí nebezpečí. Začne vydávat varovné zvuky. Všechna zvířata zběsile prchají pryč. Žene je pes, který utekl páníčkovi. „Safraporte, bezohlední lidé!“ hubuje dědeček a volá na pejskaře: „Okamžitě si přivolejte toho psa! Nebo vám uložím pořádnou pokutu!“

➡ **Přečti sedmý odstavec a doplň říkanku pana Zelena.**

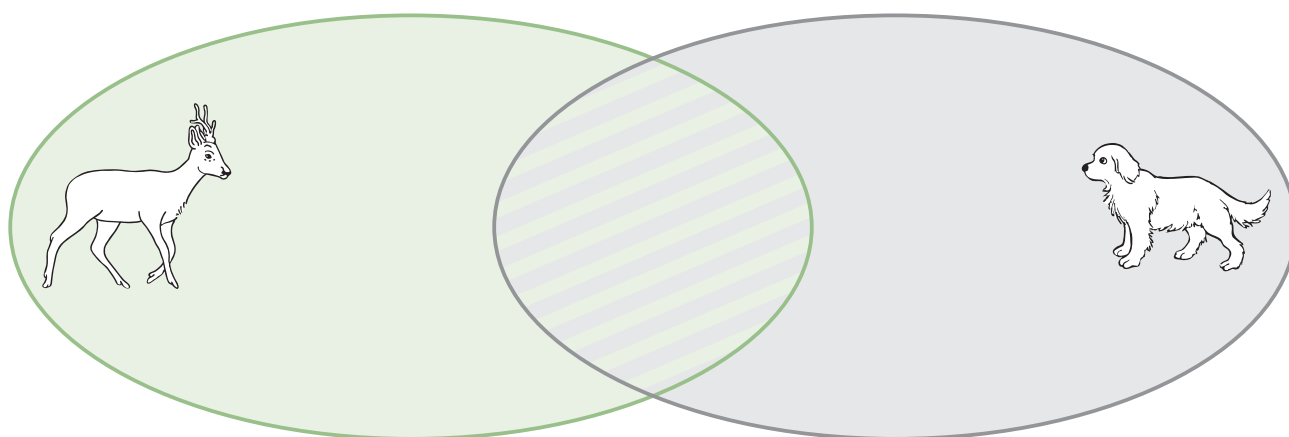
⑦ Naštěstí pes páníčka poslechl a nehnal srny daleko. „Víš, Pepo, že pronásledovaným zvířatům jde o život? V zimě jsou totiž srny slabé a psi je často uštvou k smrti,“ vysvětluje dědeček. „Už je ti jasné, proč jsme dnes nebrali Saliho?“ „Jasně, dědo! Srny jsou v lese doma a mají nárok na klid,“ odpovím pohotově. Pan Zelen doplní moji odpověď říkankou:

„Domovem zvířat je les, copak tu dělá ten _____?“

V lese musí být: pořádek a _____!“

✱ **Dopiš do správných částí diagramu čísla informací o srnci a psovi. Doprostřed napiš, co je pro oba živočichy společné.**

1. živočich;
2. lesní zvěř;
3. domácí živočich;
4. je to savec;
5. masožravec;
6. býložravec, který se živí rostlinami;
7. může se vycvičit;
8. má parůžky;
9. tělo má kryto srstí;
10. existuje více plemen;
11. mládě je štěně;
12. mládě je srnče.

✖ Přečti si zajímavost o srnách a vybarvi správné rámečky.

I když nám mohou tato zvířata připadat všechna stejná, každá srna i srnec má jinou malbu kolem čumáku. Myslivci říkají kolem větrníku. Malba je bílá a mívá různý tvar. Srnčí čumáky by mohly fungovat stejně jako lidské otisky prstů.

Všechny srny a srnci vypadají stejně.

ANO

NE

Myslivci nazývají srnčí čumák větrníkem.

ANO

NE

Srny a srnci mají okolí čumáku zbarvené černě.

ANO

NE

Každé zvíře má kolem čumáku jinou malbu.

ANO

NE

Myslivci dělají otisk srnčího čumáku do sněhu.

ANO

NE

▲ Dopiš životabáseň na téma SRNEC:

1. Mým současným domovem je _____

2. Rád se chlubím _____

3. Těší mě, když (že) _____

4. Umím _____

5. Potřebuji _____

6. Obdivuji _____

7. Obávám se _____

8. Moje oblíbená barva je _____

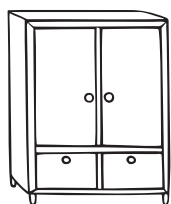
9. Patří ke mně _____

* Napiš na papír vzkaz majiteli psa, který hnal srny lesem.

Kdo je podle tebe viníkem? Pes, nebo jeho páníček? Vysvětli.

Na druháky čekala po prázdninách skvělá prvouka. Žáci luštili rébus. Také četli ptačí dopisy, ve kterých zjistili mnoho zajímavostí o zvláštním ptáčkovi. Hledali jména v kalendáři a řešili zábavné úkoly. Paní učitelka Rychlá děti povzbuzovala slovy: „S chutí do toho, a půl je hotovo!“

❶ Hned po prázdninách nás v prvouce čekal rébus:

– ÍŇ +

=

ŘEŠENÍ RÉBUSU

S rébusem jsme si poradili hravě, ale netušili jsme, proč právě skřivan. Jako nápovědu jsme dostali únorový list kalendáře plus dva dopisy. Nedočkavě jsme se pustili do čtení dopisů.

✿ Napiš, proč asi děti řešily v únoru rébus o skřivanovi:

♥ přečti pozorně oba dopisy a v každém podtrhni pranostiku, kterou lidé o skřivanech říkají.

❷ Milý bratře,

posílám Ti spěšný dopis po nejrychlejším větru. Čekali jsme Tvůj návrat na Hromnice. Víš, že se říká: Na Hromnice musí skřivan vrznout, i kdyby měl zmrznout. Mám starost, jestli se Ti něco nestalo. Nám se daří dobře. Zimu jsme naštěstí přečkali ve zdraví, ale už se těšíme na jaro. Odepiš prosím co nejdříve.

Tvůj bratr skřivan lesní

③ Milý bratře,

za dopis děkuji, i když mě trochu nazlobil. To, že mám na Hromnice vrznout, si vymysleli lidé, když byla mírná zima. Taky mě mrzí to „vrznout“. Copak jsem nějaké nenamazané kolečko? Neříkám, že zpívám jako slavík, ale zpívám od srdce a rád. Už se pomalu chystáme na cestu domů. Přiletíme nejpozději 24. února, aby se mohla naplnit pravdivější pranostika: Na svatého Matěje pije skřivan z koleje.

Zdraví Tě bratr skřivan polní

✱ Dopiš do vět správné datum. Řešení najdeš v kalendáři:

Svátek Hromnic slavíme
Matěj má svátek
Já se jmenuji _____, svátek mám _____

♠ Vybarvi rámečky ANO nebo NE podle informací z dopisů.

Známe více druhů skřivanů.

ANO

NE

Někteří skřivani u nás přezimují, jiní ne.

ANO

NE

Skřivan lesní odlétá na zimu do teplých krajů.

ANO

NE

Pranostika o skřivanech a Hromnicích platí.

ANO

NE

Skřivan polní se vrací domů nejpozději 24. února.

ANO

NE

➡ Nastuduj následující text a zjisti alespoň u dvou dospělých osob, kdo z nich je sova a kdo skřivan. Společně vyhodnoťte.

Všechny osoby můžeme rozdělit na skřivany a sovy.

Skřivani chodí brzy spát. Brzy vstávají a hned začnou pracovat. Sovy dlouho spí a nerady vstávají. Pracují dlouho do noci. Večer a v noci udělají nejvíc práce.

PEPŮV DŮM

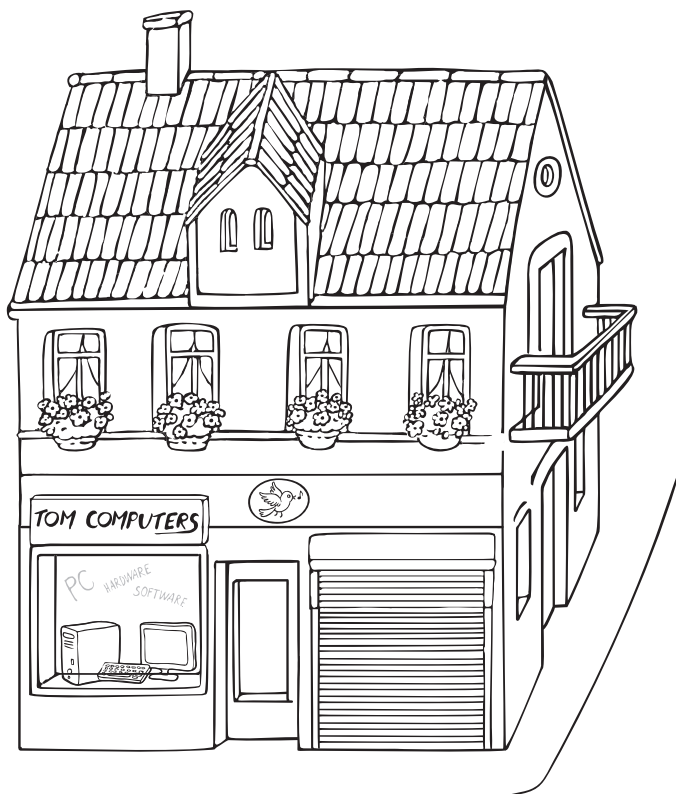
Prázdniny skončily a Pepa je zpátky doma v Časové.

Dům Šikulových stojí v Kaštanové ulici, která dostala název podle stromů v blízkém parčíku. Dům zdobí znak slavíka a je tu vše, co rodina Šikulova potřebuje ke spokojenému životu. Je to jejich milovaný domov, který by za nic neměnili.

1 Do našeho domu se vchází z ulice Poštovní vchodovými dveřmi pod balkonem. Dům má číslo 7. Vstup do tatínkova obchodu v Kaštanové ulici zdobí modrý znak ptáčka slavíka. Lidé nás někdy nazývají Slavíkovi, i když jsme Šikulovi.

✿ Vybarvi obrázek. Dopiš číslo domu a název ulic.

Červená střecha, modrá fasáda, hnědý balkon i garážová vrata, béžová okna i dveře, žlutá cedule. Zbytek vybarvi podle svého.

♠ Napiš názvy a jména osob i zvířat, které bydlí v domě Šikulových.

Př.: *táta Tom*

♥ Podtrhni ve 2. a 3. odstavci názvy místností v bytě.

❷ V přízemí má tatínek obchod, garáž, sklad a WC.

Náš byt se nachází v 1. poschodí. Nejvíce času trávíme v kuchyni, kde s námi pobývá i andulka Axi. Kuchyně je největší místnost v domě. Je spojená s jídelnou.

Má dvě okna do Kaštanové ulice. Z kuchyně můžeme vyjít na balkon. Vedle kuchyně je ložnice a Ájin pokoj. Naproti ložnici máme koupelnu a záchod.

❸ Můj pokojíček se ukrývá za schodištěm na půdu.

Oknem koukám na pekárnu Houska. Do pokojíčku se vejde jen stůl, postel, skříň a klec s křečkem Qí. Pod schody mám tajnou skrýš. Je to moje nejmilejší místo v domě.

✱ **Dopiš větu:** Moje nejmilejší místo v našem domě (bytě) je

❹ Maminka ráda vaří a peče. Náš dům proto voní skořicí, ořechy, jablky. Podle vůně a křiku andulky poznám svůj domov i poslepu. Jsem zde spokojený a nechtěl bych bydlet nikde jinde.

➡ **Piš k písmenům slova, která souvisí s tématem DOMOV.**

Do rámečku napiš nebo nakresli, podle čeho poznáš svůj domov.

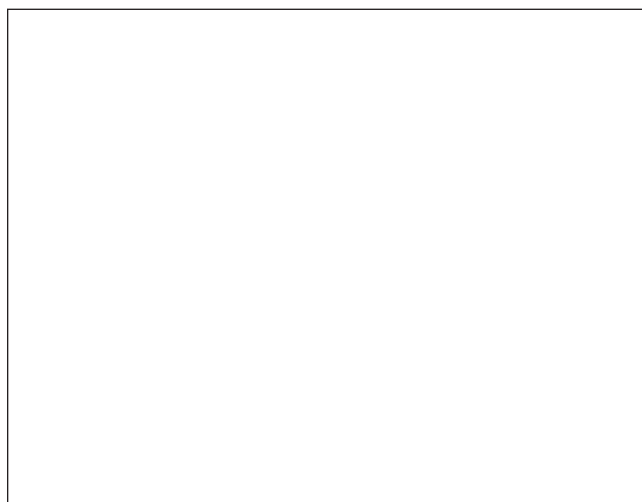
D _____

O _____

M _____

O _____

V _____

NENÍ MYŠ JAKO MYŠ

Pepův tatínek je v Časové dobře známý. Sestavuje, opravuje a prodává počítače, tablety a mobily. Obchod má doma, v přízemí. Jednou v noci Pepu probudily divné zvuky. Ozývaly se právě z přízemí. Pepa si vzal na pomoc kuličku Hadu a vydal se dolů po schodech. V obchodě byl svědkem nečekané návštěvy. To bylo ale překvapení!

❶ V noci mě probudily neznámé zvuky: Hrr, tup, hrr, tup, krrr. Hrr, tup, hrr, tup, krrr. Strachy jsem úplně ztuhnul. Schoval jsem se pod peřinu a vystrašeně zašeptal: „Haló? Je tu někdo?“ Ale místo odpovědi se ozvalo: Hrr, tup, hrr, tup, krrr. Jšš, mšš. Co to může být? Zdá se, že zvuky vycházejí z tatínkova obchodu.

✿ Napiš, kdo nebo co mohlo vydávat ty podivné zvuky.

❷ Hadu je v pohotovosti. Dodává mi odvahu: „Pepo, musíš zjistit, co se děje. Neboj, půjdu s tebou. Když bude třeba, zasáhnu svými paprsky.“ Potichu vstanu z postele. Hadu mi svítí na cestu. Jdu po špičkách dolů. Leká mě každý zvuk i stín. Už jsem dole. Bezpečnostní kamera hlídá celý prostor přízemí. Vypnu ji, aby nespustila alarm, a odemykám dveře, které vedou do obchodu. Podezřelé zvuky zesilují: Hrr, tup.

♥ Šel (šla) bys sama v noci zjistit, co se děje?

ANO

NE

Jak by ses zachoval/a ty?

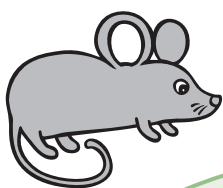
❸ Vystrašeně nakukuji do obchodu. Na první pohled nevidím nic zvláštního. Nikde nikdo. Obrazovky i klávesnice jsou seřazené jako obvykle. Hadu zasvítí na stůl. A už to vidím! To je ale překvapení! Počítačové myši navštívilo několik malých myšek. Rejdí na stole, šustí papíry a pošťuchují se.

✱ Čtete text po rolích: vypravěč, myšák, počítačová myš, táta.
Sehrajte rozhovory myši a tatínka s Pepou.

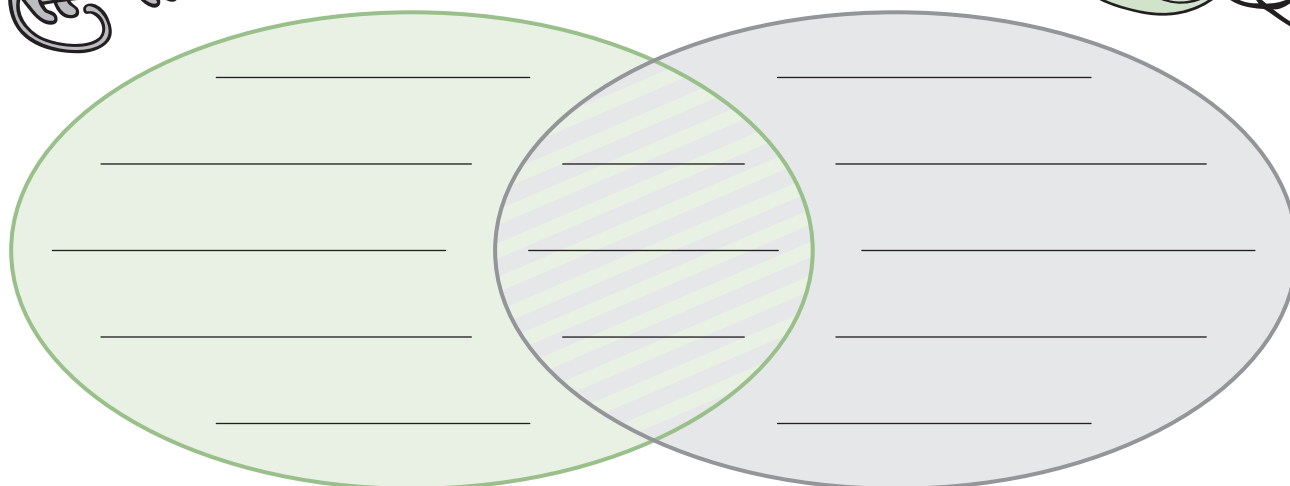
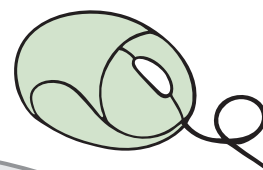
❹ Koukám s otevřenou pusou a nevěřím očím ani uším.
„Ty jsi myš?“ strká odvážný šedý myšák do počítačové myši.
„Jasně že jsem,“ blikne červeně počítačová myš.
„Já jsem taky myš,“ říká myšák a ptá se dál: „A co žereš?“
Počítačová myš vysvětluje, co potřebuje k tomu, aby mohla fungovat. Pozorujeme s Hadu to myší hemžení, až nás vyruší mužský hlas: „Pepo, co tu děláš?“ ptá se překvapený tatínek, který se šel podívat, co se v obchodě děje. Jsem rád, že vidím tatínka, a vysvětluji mu, co se přihodilo.

♠ Dopiš do diagramu informace podle nápovědy.

Zaměř se na: název, barvu, tvar, velikost, potravu, pohyb, užitečnost obou myší, co dovedou a k čemu slouží.

➡ Doprostřed napiš, co mají společného.

ANDULKA AXI

Pepova rodina miluje domácí mazlíčky. Nejvíc zvířat chová dědeček s babičkou na Šumavě. Pepa s Ájou mají doma pro radost andulku Axi a křečka Qí. Axi umí mluvit. Její křik ale často způsobí pořádný poprask.

❶ „Koa la, koa la, koa la,“ ozývá se, sotva otevřu dveře a vejdu do našeho domu. To se z kuchyně hlásí andulka Axi. Připomíná si tak kamarády koaly medvídkovité z Austrálie, odkud andulky pocházejí. K nám se ale Axi dostala od pana Kopečného, který se o ni už nemohl starat.

❷ Andulka Axi patří mezi andulky vlnkované. Má žlutou hlavu. Na břišku září zeleně. Světlý krk a křídla zdobí hnědé vlnky. Ocasní pera má modrá. Nad béžovým zobákem se vyjímá hnědá kaňka. Nohy i prsty mají také béžovou barvu.

✿ Dopiš na linky části těla andulky.
Vybarvi Axi podle popisu.

bříško, ocas, zobák, hlava, krk, nohy, křídla

❸ Po obědě sedíme u stolu a povídáme si. Axi nám skáče do řeči. Na všechny volá: „Špindíro! Špindíro!“ To se naučila u pana Kopečného. Jeho bílá kočka se často válela po zemi. Celá umouněná potom skočila na křeslo.

Pan Kopečný ji vždy okřikl: „Jdi dolů, Špindíro!“

Axi si jméno kočky velmi oblíbila a Špindíro! pokřikovala na každého, kdo k nám přišel.

♥ Označ v textu, proč se kočka jmenuje Špindíra. Napiš, jak ty bys pojmenoval/a kočku a kocoura:

❹ Jednou k nám přišla mamínčina kamarádka Lenka s malou Aničkou. „Koa la, koa la,“ natřásá se andulka a zdraví návštěvu. Anička se usmívá. Chce si na andulku sáhnout. Axi se v kleci čepýří, umývá si peří a cáká všude kolem. Najednou spustí: „Špindíro! Špindíro!“ a není k zastavení. Lenka se napřed zarazila a nevěděla, co to znamená. Ale po patřičném vysvětlení jsme se nakonec andulce společně zasmáli.

♠ Vytvoř PĚTILÍSTEK o andulce Axi. Použij slova z textu.

Kdo? _____

Jaká je? _____

Slovesa: _____

Věta: _____

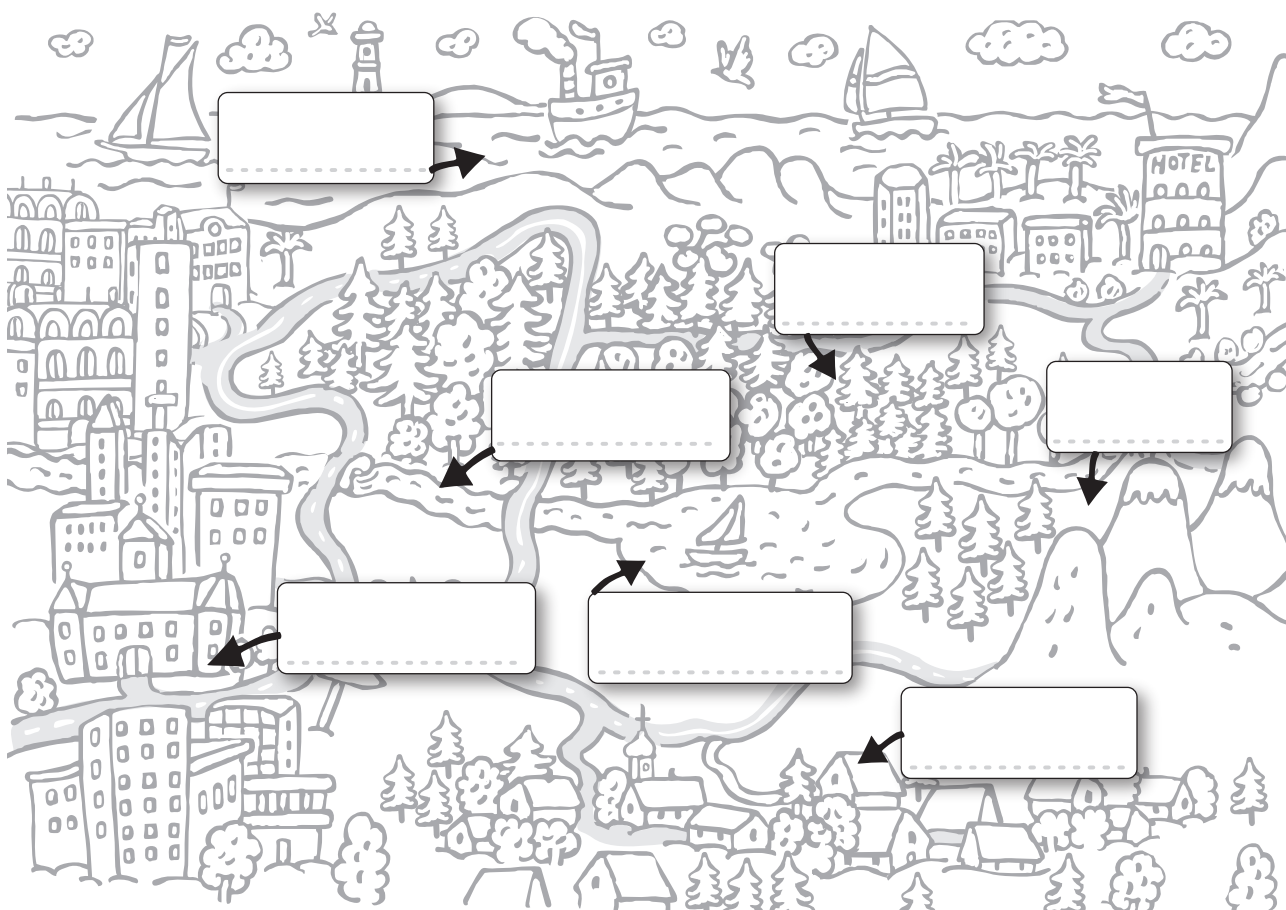
Slovo nadřazené slovu andulka: _____

KOBEREC OŽÍVÁ

Pepa pojmenoval svůj pokojíček Svět, podle koberce, na kterém jsou obrazy zemí a moří, lesů i pouští. Při hře koberec ožívá. Pepa s Ájou si vymýšlejí napínavé příběhy.

✿ Podtrhni, co je nakresleno na koberci. Názvy piš do rámečků.

① „Jdu do Světa,“ říkám mamince. Svět je jméno mého pokoje. Pojmenoval jsem ho podle koberce, na kterém se střídají obrazy měst a vesnic, lesů a hor, potoků, rybníků i moří. V pokojíčku se učím, hraji si a zažívám mnohá dobrodružství.

♥ Vyřeš úkoly k obrázku:

Vybarvi na moři plachetnice modrou barvou a parník červeně.

Najdi kostel a vybarvi ho hnědou barvou.

Žlutě vybarvi budovu, ve které by mohla být škola.

Zeleně vybarvi dům, ve kterém bys chtěl bydlet, a řekni, proč.

✴ Vymysli k obrázku koberce jednu otázku (jak, kdo, co, kde, proč, kdy, kolik, který). Požádej souseda/sousedku o odpověď.

② Když ležím na koberci, představuji si postavy i zvířata z celého světa. Vymýšlím si různé příběhy a hry. Nedávno jsme s Ájou hráli na záchranu delfína. Volal jsem do vysílačky naléhavé SOS: „Ztratil se delfín Deli. Věk deset let. Rozumí lidské řeči. Skáče do výšky. Zmizel včera. Pomozte, prosím!“

♠ Vyber a označ správné vysvětlení pro výraz SOS:

SOS je: a) volání dětí o pomoc před čmeláčím sosákem;
b) volání námořníků o pomoc na moři; c) hlášení o požáru.

③ Hned jsme s Ájou nasedli do člunu a vydali se podél pobřeží pátrat po Delim. Doprovázelo nás hejno delfínů. Společně jsme křižovali oceán. Delfíni vysílali pískavé zvuky do všech stran, ale Deli se neozýval. Vyrázili jsme proto dál od břehů na rozbouřené vody oceánu.

➡ V odstavci 4 dopiš do básně slova: náš, máš, znáš, ukrýváš.

④ Najednou se chování delfínů změnilo. Vyskakovali z vody a pískali ještě hlasitěji. Vypadalo to, jako kdyby volali:

Deli náš, jak se _____,

✴ Vymysli jména:

kdepak se _____?

delfín _____

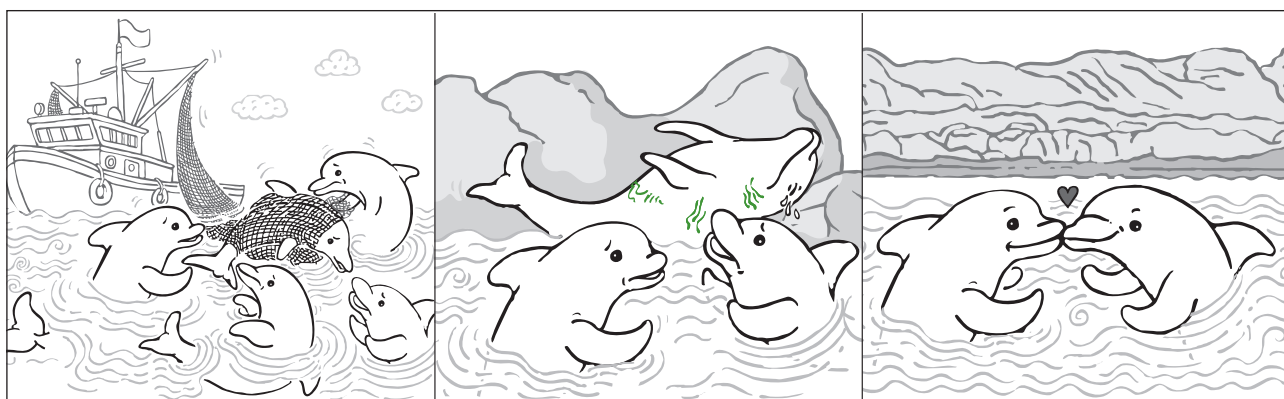
Pojď mezi nás, příteli _____,

žralok _____

najdeme tě, vždyť nás _____.

velryba _____

- ✱ Vyber jeden obrázek, kterým bys příběh zakončil/a.
Obrázek vybarvi a napiš na linky věty k obrázku.

✕ Přečti, jak příběh skončil. Který obrázek tomu odpovídá?

⑤ Už to vidíme! V dálce se objevila rybářská loď, která má spuštěné síť. Do sítě je zamotaný Deli. Delfíni okamžitě vyrazili kupředu. Ploutvemi rozmotali síť a vyprostili svého kamaráda. Deli byl zachráněn. Navíc se při záchraně zamiloval do delfínky Laky a společně plavali k domovu.

▲ Označ správné informace křížkem.

Pepa s Ájou:

- ☐ si hráli v Pepově pokoji,
- ☐ společně vypluli na moře,
- ☐ skutečně zachránili delfína.

Pepův koberec je:

- ☐ kouzelný,
- ☐ obrázkový,
- ☐ létající.

Příběh o záchraně Deliho:

- ☐ se skutečně stal,
- ☐ četl Pepa z knížky,
- ☐ si Pepa s Ájou vymysleli.

***Delfín je:**

- ☐ ryba,
- ☐ mořský savec,
- ☐ vodní pták.

APRÍL!

První dubnový den se nazývá apríl. Je to veselý den, kdy lidé vymýšlejí různé žertíky. Snaží se legračním způsobem někoho napálit. Pepovi se podařilo vyvést aprílem Áju. Ale ta mu to vrátila, když to vůbec nečekal. Jestlipak si Pepa pochutná na aprílových chuťovkách?

✿ Čti první odstavec a podtrhni, co by nejvíc pobavilo tebe.

❶ Pepa si apríl pamatoval už od loňska. Dědeček Jára vyprávěl veselé historky, které kdy na apríla zažil. Všichni se smáli, až se za břicha popadali. Zvítězil tvrdý rohlík nacpaný ve výfuku auta. Pozadu nezůstal ani cukr vyměněný za sůl, kečup na židliče nebo gumová myš na polštáři.

♥ Podtrhni, co znamená slovní spojení popadali se za břicha: Hráli si na břichomluvce, smáli se málo, smáli se úplně nejvíc, drželi si bolavé břicho, popadali na zem a natloukli si břicho.

❷ Pepa dumal, jak by letos napálil Áju. Musí to být vtipné, nečekané, tajné a rychlé. Pořád nemohl na nic přijít. Přemýšlel, kudy chodil. V hlavě se mu rojily otázky: „Čím bych tu Áju jenom vypekl? Co by to jen mohlo být?“ Nakonec šel do Světa poradit se s kouzelnými človičky, protože Hadu si ví se vším rady. Pepa je z aprílového žertíku pro Áju naprosto nadšený. To bude legrace!

✱ Napiš, jaký žertík bys na apríla vymyslel/a ty:

❸ A je tu 1. duben, aprílová sobota. Děti si hrály u Pepy v pokojíčku. Áju pořád něco šimralo na obličeji. Oháněla se, třepala hlavou, utírala si obličej kapesníčkem. Šimrání ale nepřestávalo. Vtom Ája začala ječet: „Brrr! Fuj! Něco mi leze po puse! Pomóóc!“ Pepa se na ni podíval a s ledovým klidem prohlásil: „To nic, Ájo, to je jenom obyčejný pavouk.“

♠ Odpověz na otázky, co si myslíš:

Byl to opravdu pavouk? _____ Co by to mohlo být jiného?

❹ Do Áji jako když střílí. Letěla do koupelny k zrcadlu. Pištěla na celý dům. Pavouků se šíleně bála. Pepa vběhl za ní do koupelny a pobaveně volá: „Apríl! Apríl! Šimrala tě svými paprsky Zlata z duhové kuličky! Apríl!“ A chechtal se na celé kolo. Ája supěla vzteky a bušila do Pepy. Když se uklidnila, dělala jakoby nic. Přitom v duchu plánovala pořádnou pomstu.

❺ Po obědě maminka s Ájou dělaly oblíbené chuťovky. Maminka Áje vysvětluje postup a současně ukazuje, jak na to:

1. Oloupaný banán nakrájíme na kolečka.
2. Na plech rozložíme potravinovou fólii.
3. Na fólii naskládáme piškoty.
4. Na piškoty kouskem marmelády nalepíme kolečka banánu.
5. Banán i s piškotem propíchneme párátkem.
6. Jednohubky na párátku namáčíme do tekuté čokolády.
7. Přebytečnou čokoládu necháme okapat.
8. Okapané chuťovky skládáme na fólii a dáme do chladna.

➡ Ve skupinách vytvořte malovaný recept na chuťovky.

⑥ Ája si okamžitě věděla rady a pustila se do práce.

Maminka ji nechala pracovat samostatně. Když Ája krájela banán, blesklo jí hlavou: „Pravý čas na pomstu!“ Nenápadně přinesla ze spíže malou cibuli. Oloupala ji a ukrojila stejné kolečko jako z banánu. Cibulový kroužek nalepila na piškot. Výtvar omočila v čokoládě a nastražila jej na Pepu, který chodil jednohubky tajně ujídat. Už se nemůže dočkat, až se Pepa do cibule zakousne.

✱ Podařilo se Áje vyvést Pepu aprílem? Napiš, co se stalo.

✕ Škrtni slova, která do řady nepatří:

Apríl, smích, legrace, radost, dovádění, starosti, vtip, zábava.

Smát se, radovat se, počítat, dovádět, bavit se, vtipkovat.

Vesele, legračně, zábavně, radostně, komicky, kosmicky, vtipně.

* Vytvoř křížovku s tajenkou APRÍL tak, aby všechna slova souvisela s aprílem.

					A						
					P						
					R						
					Í						
					L						

VELIKONOCE

Velikonoce tráví rodina Šikulova na Moravě. Babička Liduška dodržuje všechny dávné tradice a je šťastná, když se sejde celá rodina. Pepovi nejde do hlavy, proč jsou Velikonoce někdy v březnu a jindy v dubnu. Dědeček Jára mu vše vysvětlí a také spolu upletou velikonoční pomlázku. Ája, babička i maminka nazdobí kraslice a svátky jara mohou začít.

❶ Tento rok připadly Velikonoce na duben. Šikulovi je tráví na Moravě, v Říčkách. „Jak je možné, že letos jsou Velikonoce v dubnu, když loni byly hned v březnu?“ přemýšlí Pepa nahlas. „Datum Velikonoc se určuje podle Měsíce,“ odpoví dědeček. A babička dodá: „Hodí se kostkou, a který měsíc padne, ten to je.“ „Apríl už byl, Liduško, ale ty jsi pořád samá legrácka,“ směje se dědeček Jára a vše uvádí na pravou míru. „Termín Velikonoc se řídí podle Měsíce na obloze, ne podle měsíců v roce. Velikonoce bývají vždy první neděli po prvním jarním úplňku.“

✿ Napiš, co znamenají slova Měsíc a měsíc.

♥ Dopiš, kolik existuje Měsíců _____ a kolik měsíců _____.

❷ Pepa se honem běží podívat do kalendáře. Je to tak! Úplněk je v tom samém týdnu, jako jsou Velikonoce. Pepa listuje kalendářem dozadu. Minulý úplněk byl v polovině března, kdy ještě vládla zima. Takže první neděle po prvním jarním úplňku letos připadá opravdu až na duben.

③ „Pepo, odpoledne se vydáme na proutky,“ plánuje dědeček, „nezapomeň si vzít nůž, který jsi dostal k narozeninám.“ „A my obarvíme a namalujeme vajíčka,“ dodala babička a přinesla pytlík cibulových slupek. Ája koukala jako z jara. A co teprve, když babička nasypala slupky do hrnce! To Ája nevěřicně kroutila hlavou. A hned se ptá babičky: „Babi, proč tam dáváš ty slupky?“ „Však uvidíš, nech se překvapit,“ usmála se babička a opatrně naskládala na cibulové slupky vajíčka. Nahoru přidala další vrstvu slupek, pak do hrnce nalila vodu a vše dala vařit.

♠ Proč asi dala babička cibulové slupky do hrnce?

➡ Nakresli Áju, když kouká jako z jara. Co ti to připomnělo?

④ Po deseti minutách babička odklopila pokličku na hrnci. Překvapení! Cibulové slupky obarvily bílé skořápky vajíček na červenohnědo. Některé skořápky byly dokonce melírované. Vychladlá vajíčka potom maminka, babička i Ája ozdobily voskem. Hotové kraslice připravily na ošatku pro koledníky.

☀ Očísluj věty, jak jdou správně za sebou.
Nakonec vymysli a napiš nadpis:

_____ Uvařená vejíčka vytáhneme a necháme vychladnout.

_____ Na spodek hrnce nasypeme cibulové slupky.

_____ Nalijeme do hrnce vodu a vaříme asi deset minut.

_____ Vejíčka zasypeme zbytkem slupek.

_____ Vychladlá vejíčka nazdobíme voskem.

_____ Na slupky naskládáme vejíčka.

❶ Dědeček s Pepou se vydali na proutky. „Dědečku, z kolika proutků budeme plést pomlázku? Loni jsem ji pletl ze šesti, ale letos bych už zvládl z osmi proutků. Co myslíš?“

„Jasně, Pepo, spolu to zvládneme. Pomůžu ti,“ kývl dědeček.

„Tak musíme nařezat šestnáct proutků,“ rychle spočítal Pepa. Pomlázky se povedly a Pepa na ně navázal bílou mašličku.

❷ Na Velikonoční pondělí Pepa nemohl ani dospat. Hned jak vstal, popadl pomlázku a nejdřív vyšlehal Áju. Říkal koledu:

*Kropenatá slepičko,
dej mi jedno vejíčko.*

✖ Nakresli vejíčka podle koledy.

*Dala hodná slepička,
dala mi tři vejíčka.*

*První bude zelené,
jak travička zbarvené.*

*Druhé bude červené,
v košíčku ho najdeme.*

*Žluté bude poslední,
jak to slunce polední.*

- ▲ Podtrhni v částech 4, 5, 6 slova patřící k tématu Velikonoce a vytvoř ze slov pojmovou mapu. Nakresli obrázky.

VELIKONOCE

- ✱ Dopiš do 1. sloupce tabulky ANO/NE podle toho, co si myslíš. Prostuduj si text o pomlázce a 2. sloupec dopiš podle pravdy.

myslím si pravda

1.	Pomlázka je symbol Velikonoc.		
2.	Pomlázka se plete z dubových proutků.		
3.	Pomlázku šlehají chlapci děvčata.		
4.	Đevčata na pomlázku vážou barevný papír.		
5.	Šlehání dívkám předá zdraví, svěžest, pružnost.		

Pomlázka se podle velikonočních zvyků má plést na Bílou sobotu. Plete se z vrbových proutků a je symbolem Velikonoc. Po upletení se pomlázka ozdobí bílou stuhou. Vyšlehané dívky na pomlázku vážou barevné stuhy. Při šlehání předávají chlapci děvčatům zdraví, jarní svěžest a pružnost.

JARNÍ BYLINY

Na zahradě kolem babiččina domu kvete plno jarních bylin. Babička Liduška s dědečkem Járrou jsou nadšení zahrádkáři. Jenže človíčkové z Hadu se dohadují, která barva jarních kytek je nejkrásnější. Pepa s Ájou to chvíli sledují. Ája nakonec hádku ukončí a navrhne lepší zábavu.

❶ V Říčkách trávíme hodně času na zahradě. Hrajeme zde na schovávanou a pozorujeme, co kde kvete, co kde lítá. Na průzkum zahrady bereme také kuličku Hadu. Jarní zahrada je totiž poseta spoustou barevných květů. Človíčkové z Hadu se ale neustále dohadují, která barva je nejhezčí.

❁ Čti druhý odstavec a označ všechny názvy jarních bylin.

❷ „Vidíte ty žluté petrklíče? Zářící jako pravé zlato!“ chlubí se Zlata. Nana nechce zůstat pozadu a vychvaluje rudé květy tulipánů. Oranž opěvuje oranžové narcisy. Modrásci se sice nehádají, ale ozáří svými paprsky modré květy pomněnek a modřenců. Fiona se naparuje u kvetoucích fialek i krokusů. Neodpustí si poznámku: „Fialky mají stejně nejhezčí barvu. A navíc nádherně voní. Kam se hrabou ostatní kytky!“

❸ Hádku se snaží moudře vyřešit pan Zelen: „Každá kytky má na Zemi svoje místo. Jarní květy nabízejí první potravu včelkám i čmelákům a rozzáří šedou přírodu po zimě. A vážení, moji zelenou barvu najdete na všech bylinách, stromech i keřích, takže se hádáte úplně zbytečně. Jasným vítězem mezi jarními barvami je přece zelená!“

♥ Podtrhni ve 3. odstavci, jaký užitek dávají jarní květy.

✱ **Dopiš souvětí:** Kdybych byl/a jarní květinou, byl/a bych

.....

....., protože

.....

♠ **Čtete 4. a 5. odstavec po rolích.**

④ Pozorovali jsme s Ájou človíčky, jak se dohadují.

Ani trošku se nám to nelíbilo. „Přestaňte se hádat!“ zavelela Ája. „Všechny kytky jsou krásné a každé sluší právě ta její barva. Pojd'te si raději zahrát na básníky!“

„Na jaké básníky?“ ptám se nechápavě.

„Je to jednoduché,“ rozumuje Ája. „K názvům kytek vymýšlíš rýmy. Třeba pomněnka, sněženka, maměnka. Chápeš?“

⑤ „Hm, to je fakt lehké. Co kdybychom, Ájo, zkusili říkat celé verše,“ lákám sestřičku. „Nevím, jestli to budu umět, ale zkusme to,“ souhlasí Ája. „Poslouchej a doplňuj názvy bylin,“ vysvětluji postup, než začnu básnit. Když se Pepa odmlčí, Ája musí říct, jak se květina nazývá. Nakonec Pepa do básničky všechny názvy dopíše. Zkuste to taky tak!

„Láká včelku, čmeláka fialová

Mamince dnes přinesu žluté květy

Vyšel jsem si na procházku, vidím bílou

V trávě kvete, nese k jaru žlutý klíč.

Na záhonu není sám červený pan

➡ **Podtrhni v básničce slova, která se rýmují, a nakresli obrázky květů.**

Pepa se domluvil s maminkou, že půjde koupit rohlíky. V obchodě ho ale zlákala vůně zmrzliny. Nechal si natočit plný kornout vanilkové a utratil za ni skoro všechny peníze. Místo deseti rohlíků přinesl domů jen dva. Přiznal mamince, co provedl. Dá maminka Pepovi ještě druhou šanci?

❶ Přiběhli jsme s Ájou z venku, kde jsme hráli kuličky a fotbal a skákali panáka. „Maminko, máme velikánský hlad!“ voláme už ve dveřích. Ale maminka byla po noční službě moc unavená. Nebylo jí vůbec dobře. Ani nenakoupila a hned po práci si šla lehnout. Nabídl jsem, že zaběhnu nakoupit do pekárny Houska, kterou vidím z okna svého pokojíčku.

❷ Maminka mě nejdříve nechtěla pustit. „Neboj, mami, budu opatrný. Počkám, až se u přechodu rozsvítí zelený panáček, a pak teprve půjdu,“ přesvědčoval jsem ji. „Tak dobře, Pepo. Budu se dívat z okna,“ souhlasila maminka.

♥ Vybarvi panáčky a na linku napiš, co každý panáček znamená. V rámečcích vpravo oprav popletené slovo.

R	E	M	A	S	O	F

❸ „Kup deset rohlíků. Tady máš peníze. Dala jsem ti přesně. Nic jiného nepotřebujeme. Tatínek udělá větší nákup, až se vrátí ze školení,“ řekla maminka a podala mi malou peněženku. „Jasně! Do deseti umím počítat,“ vtipkoval jsem a běžím dolů.

④ „Pepo, nezapomeň pozdravit!“ volala za mnou maminka, ale to už jsem neslyšel. Vyšel jsem z domu. Musel jsem dvakrát přejít silnici. Před každým přechodem jsem ale zastavil a čekal. Když se rozsvítil zelený panáček, rychle jsem přešel. Bezpečně jsem dorazil až do pekárny Houska.

⑤ Vešel jsem dovnitř a slušně jsem pozdravil. V pekárně to ale vonělo! Tak moc, že se to nedalo vydržet. Právě dnes zahájili prodej točené zmrzliny. „Dám si vanilkovou,“ vyjelo ze mě. Paní prodavačka se usmála a natočila mi plný kornout.

⑥ „Za zbytek peněz mi dejte rohlíky, prosím,“ požádal jsem paní prodavačku a položil na pult všechny peníze. „Zbylo ti jen na dva rohlíky,“ řekla paní prodavačka. „Jen na dva?“ nevěřil jsem vlastním uším. A hned mi došlo, co jsem provedl. Vzal jsem tedy dva rohlíky, zaplatil a šel pomalu domů.

✱ Napiš názvy výrobků z pekárny a nakresli k nim obrázky.

♠ Předved'te odstavce 8 a 9 jako rozhovor maminky a Pepy.

⑧ Doma se maminka ptá: „Pepo, kde máš všechny rohlíky?“

„Přišel jsem do obchodu,“ soukám ze sebe provinile.

„A dál?“ ptá se maminka.

„Ucítil jsem vůni zmrzliny.“

„A dál?“

„Nemohl jsem jí odolat.“

„A dál?“

„Utratil jsem většinu peněz za zmrzlinu.“

Maminka se zlobí: „Nemůžeš mi to říct celé najednou?“

„Přišel jsem do obchodu, ucítil jsem vůni zmrzliny a nemohl jsem jí odolat, proto jsem utratil skoro všechny peníze za zmrzlinu,“ vyhrkl jsem a čekám, co se bude dít.

⑨ „Co se dá dělat, Pepo? Musíš napravit, co jsi pokazil.

Dostaneš druhou šanci. Zajdeš do obchodu znovu. Ale jestli ani podruhé nepřineseš rohlíky, budeš bez svačiny. Jasně?“

➡ Dokonči příběh. Napiš, jestli Pepa druhý pokus zvládl lépe.

✿ Rozděľ text na slova. Škrtni slovo, které do řady nepatří.

h o u s k a r o h l í k b a g e t a k o l á č l í z á t k o c h l é b
m l é k o s ý r j o g u r t m o u k a m á s l o t v a r o h s m e t a n a
p a p r i k a r a j č e o k u r k a z e l í š u n k a p ó r e k m r k e v

* Vzpomeň si, jestli jsi někdy dostal/a druhou šanci. Nebo jsi někomu dal/a druhou šanci?

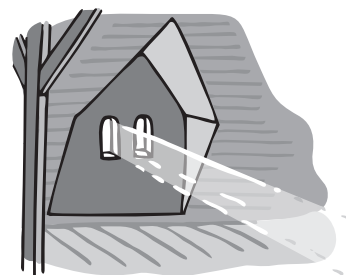
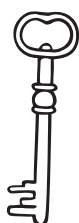
TAJNÁ VÝPRAVA

Pepu už dlouho zajímá, co se skrývá doma na půdě. Jednoho dne proto vyrazil na tajnou výpravu. Ale ouha! Na půdě se zamotal do pavučin. Něco ho praštilo do hlavy, až mu na čele naskočila boule. Ale to nebyl jediný úraz, který si Pepa na půdě způsobil, proto rychle spěchal pryč, do bezpečí. Kdo jen na něj mohl zaútočit? A proč?

❶ Odpoledne jsem se vypravil na půdu, která mě láká už hodně dlouho. Dřevěné schody praskají, i když našlapuji co nejopatrněji. Starobylé půdní dveře vypadají jako z pohádky. Dřevo je tmavé, samý suk. Na dveřích si už léta pochutnávají červotoči, kteří v nich provrtali stovky dírek. Horní okraj dveří navíc pokrývá obrovská pavučina. Dveře jsou zamčené.

❷ Kde jen může být klíč? Rozhlížím se kolem. Mám ho! Klíč visí v cihlovém výklenku vedle dveří. Na šňůrce je cedulka se slovem, které nemůžu rozluštit. Odemknu a dveře se pootevřou. Rychle vklouznu dovnitř, kde mě vítá jen tenký paprsek světla ze střešního vikýře.

❁ Popiš obrázky slovy, která jsou v textu podtržená:

➡ Podle odstavce 1 nakresli půdní dveře a napiš, co mohou dělat dveře.

❸ Prásk! A dveře se zabouchly. Stojím nehnutě, ani nedutám. Oči si zvolna zvykají na přitmě a snaží se rozeznat věci kolem. Všechno je tu jako v mlze. Sotva jsem udělal první krok, omotala se mi kolem hlavy hustá pavučina s pavoukem. Brrr! Pavouk mě asi považuje za velkou mouchu, protože si libuje: „*Sssvíí, sssvéé, sssváá, to je velká dobrotáá.*“

♥ Čti dál a žlutě označuj úrazy, které si Pepa na půdě způsobil.

❹ Vymotal jsem se z pavučinové sítě a udělal jsem další krok. Bimmmm! „Au! Au!“ Něco mě bouchlo do čela. To byla rána, až se mi zatmělo před očima. Na čele mi naskočila boule jako pěst. Leknutím jsem si prokousl jazyk. V puse cítím nasládlou chuť krve. Vyhrkly mi slzy a co nejdříve chci být pryč.

❺ Nekoukám vpravo ani vlevo. Zbrkle mířím ke dveřím. Kop! Nohou jsem zavadil o dřevěný trám a narazil si koleno. Celý dobitý, uplakaný a vystrašený se belhám zpátky dolů. Konečně jsem v bezpečí svého pokojíčku. Když se trochu vzpamatuji, přemýšlím nahlas: „Kdo to jen mohl být? A proč mě praštil do hlavy?“

✱ Napiš nebo nakresli, kdo nebo co mohlo Pepu bouchnout.

NEPŘÍTEL NA PŮDĚ

Pepa se znovu vydal na půdu. Chtěl odhalit záhadného útočníka. Ochránkyni mu dělala kulička Hadu. Na půdě našel spoustu zajímavých věcí. Také dnes se musel narychlo vrátit dolů. Jeden poklad si přece jen z půdy odnesl.

❁ **Přečti první odstavec a předved' Pepu, jak jde na půdu.**

❶ Za pár dní jsem se vydal na půdu znovu. Musím vypátrat, kdo na mě zaútočil. Vyzbrojil jsem se baterkou. V kapse svírám kuličku Hadu. Všichni človíčkové jsou připraveni mě ochránit. Jdu pomalu, nejistě. Oči mám vykulené a zhluboka dýchám.

♥ **Dopiš ve druhém odstavci vynechané slovo.**

❷ Poslepu беру klíč a odemykám dveře. Už jsem na půdě. Baterkou svítím před sebe, abych se zorientoval. Človíčkové ozářili všemi barvami něco na zemi. Už to vidím! Žádný lupič! Ale co to je? Dlouhá dřevěná hůlka, na jedné straně zakončená širokým dřevěným hřebenem, který má pár zubů vylomených. Vždyť to jsou přece staré zahradní _____!
„Aha, tak to je ten nepřítel,“ oddechl jsem si. „No jasně, stoupl jsem na dřevěné zuby a násada mě majzla do čela.“

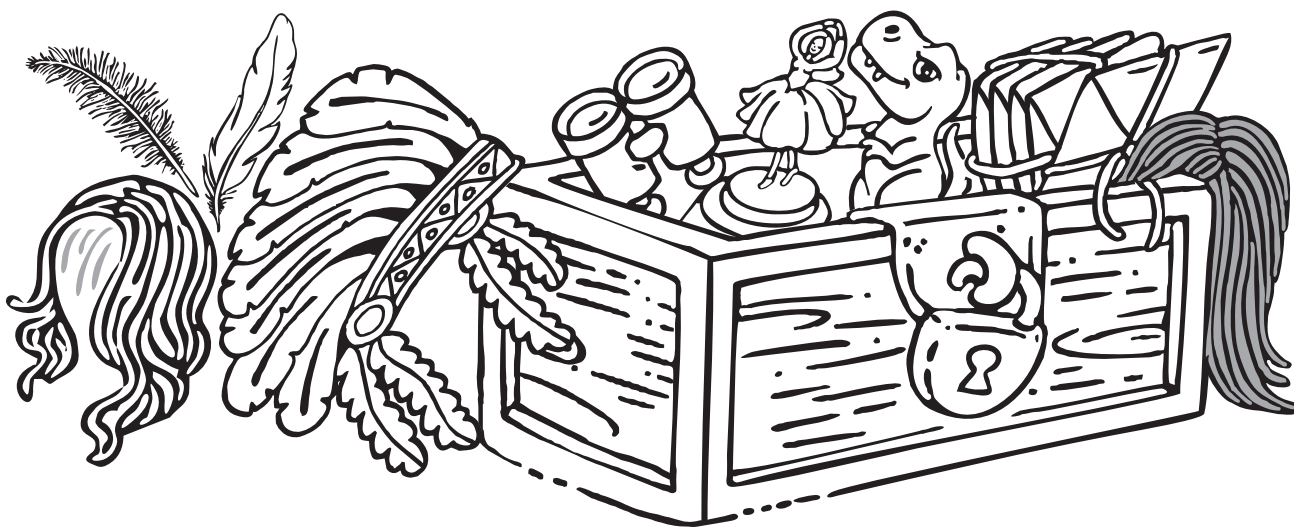
❸ Na půdě ležely staré sánky, lyže, houpací kohouti, proutěný koš. Dětská postýlka si broukala: „Spi, Pepíčku, spi.“ A stará dřevěná truhla s oprýskaným nápisem hlídala, co se děje.

✳ **Vylušti nápis na truhle a přemýšlej, komu asi truhla patřila.**

FRANTIŠEK ŠIKULA, ŘÍČKY NA MORAVĚ

④ „Co je to za truhlu? Kde se vzala? Co ukrývá?“ napadá mě, když otevírám těžké víko. Pod nosem mě zašimrá ptačí peří ze staré indiánské čelenky po tatínkovi. Na dně truhly jsem objevil také balíček dopisů a hrací skříňku s tančící baletkou. Byla tu i paruka a divadelní kukátko. Stoupl jsem si na špičky, abych dosáhl ke střešnímu vikýři, a kukátkem jsem koukal ven.

♠ Škrtni v truhle věc, která tam nepatří.

⑤ „Pepo! Pepo, kde jsi?“ slyším najednou tatínkův hlas. Zavřu truhlu, ale kukátko schovám do kapsy. A rychle běžím dolů. Nechtěl jsem, aby mě tatínek na půdě přistihl. Chodit sám na půdu mám totiž zakázáno.

➡ Napiš jeden důvod, proč asi Pepa nesmí chodit sám na půdu.

✻ Dopiš souvětí: Já nesmím chodit _____,

protože _____.

✖ Vymysli hádanku na jednu věc z půdy. Otázky ti pomohou.

1. Z čeho je věc vyrobena?
2. Jakou má velikost nebo tvar?
3. Jakou má barvu?
4. K čemu se věc používá?

ZASPALI JSME!

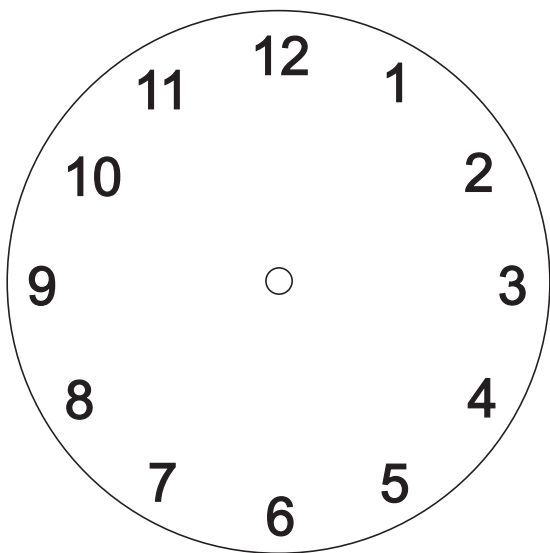
Rodiče Šikulovi nebyli doma. Pepa měl doprovodit Áju do školky, jenže zaspal. Proto si vzal na cestu kolo.

Na školním dvoře ho popoháněl pan školník, že za chvíli začne vyučování. Pepa chtěl zamknout kolo, ale nemohl najít klíč k zámku, tak nechal kolo na dvoře nezamčené.

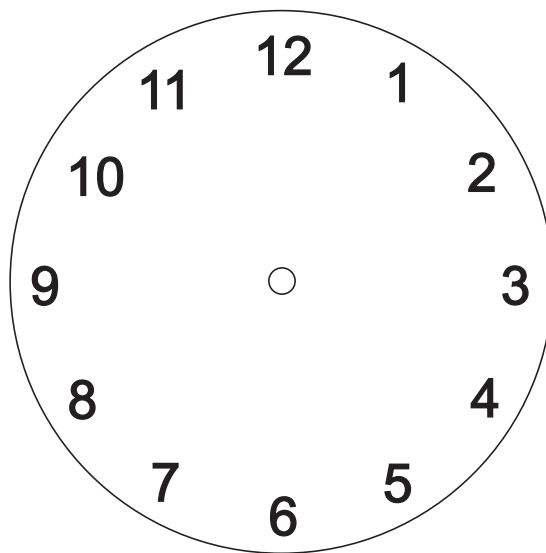
❶ Pepu ráno probudil divný pocit: „Budík! Nezvonil budík! Kolik je hodin? To ne!“ Maminka už je dávno v práci. Tatínek odjel na služební cestu do Anglie. Děti se dnes měly vypravit samy. Pepa slíbil, že vše zvládnou a Áju doprovodí do školky. A teď tohle! Jak se to mohlo stát?

✿ Nakresli do ciferníků správné časy.

vstávám do školy

vstávám o víkendu

❷ „Ájo, zaspali jsme! Rychle vstávej!“ budí Pepa sestřičku. A přemýšlí nahlas: „Vezmu si kolo. Ke školce půjdeme pěšky, pak nasednu na kolo a pofrčím z kopečka rovnou do školy. To musíme stihnout, ale nesmíme se zdržovat.“
Pepa volá na Áju: „Ájo, umýt, vyčistit zuby a obléknout!“

❸ Během pár minut děti vyrazily z domu směr školka. „Ájo, pospěš! Nekoukej, co kolem lítá, a přidej trošku!“ popohání Pepa sestru celou cestu. Ája bez řeči cupitá za ním, sotva popadá dech. Konečně jsou u školky. Pepa zazvoní a Ája zmizí v šatně.

♥ Dopiš do čtvrté části jména človíčků z kuličky Hadu.

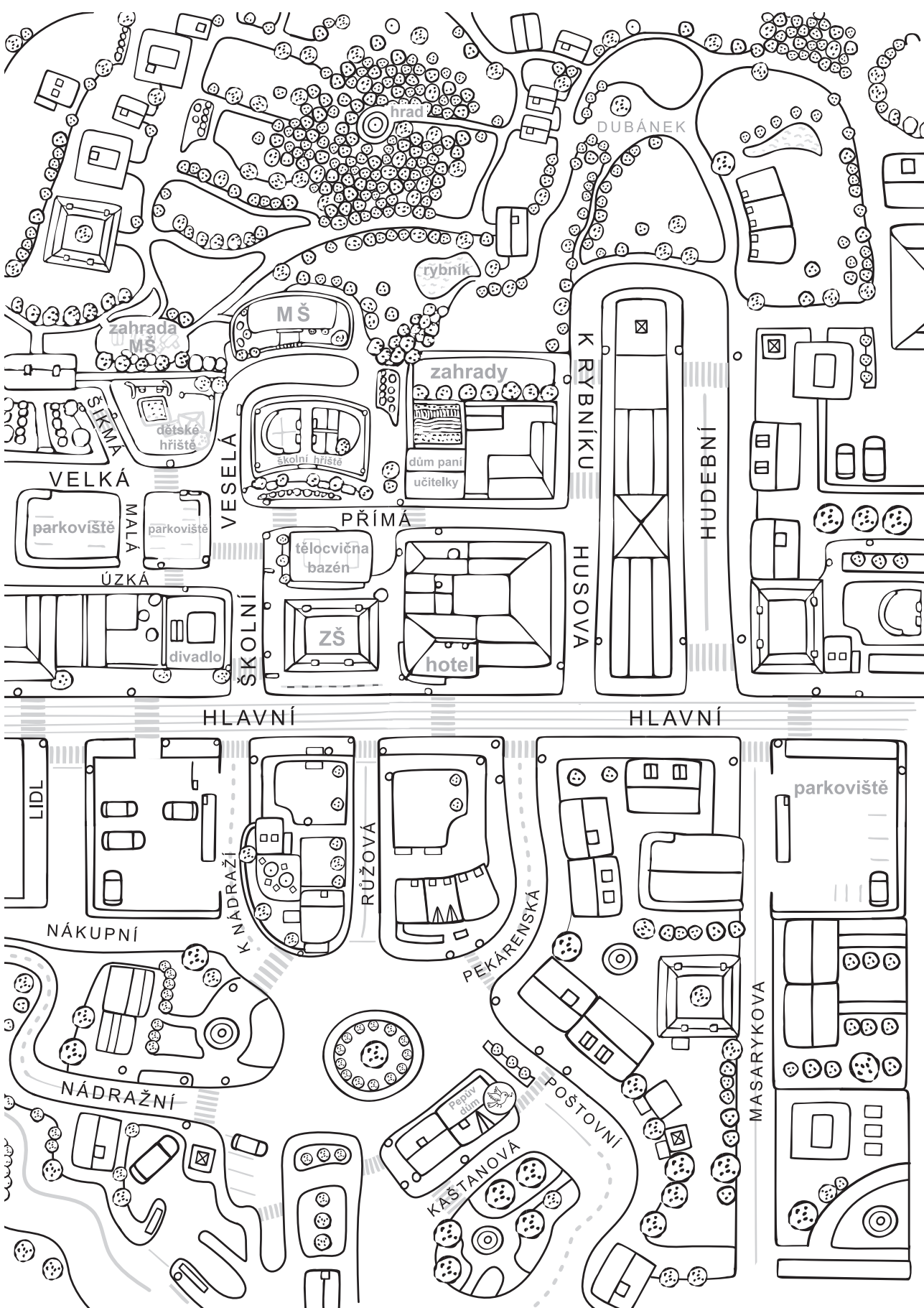
❹ Pepa si nasadí helmu a nasedá na kolo. Šlape do pedálů jako divý. Hadu je v pohotovosti. Zelen, Zlata i Nana hlídají, aby Pepa dodržoval dopravní předpisy a sledoval semaforey. „Brzdi! Brzdi, Pepo!“ volá _____, když blikne žlutá. _____ velí: „Červená! Pepo, stůj!“ a Pepa zastaví. Netrpělivě čeká na pokyn: „Zelená, jed’!“, který mu vydá pan _____. Za minutu osm Pepa vjíždí na školní dvůr.

❺ Od školy na něj volá pan školník: „Pepo, pospěš si, honem! Už bude zvonit! Kde se touláš?“

„Musím ještě zamknout kolo,“ odpoví Pepa v běhu. Postaví kolo ke stojanu, připoutá ho ocelovým lankem ke kovové konstrukci, ale nemůže najít v aktovce klíček k zámku. Nedá se nic dělat. Pepa musí nechat kolo jen tak opřené o stojan.

✱ Očísluj věty ve správném pořadí. Vpravo nakresli obrázek k jednomu bodu osnovy.

- _____ Pepa s Ájou vyrazili z domu do školky.
- _____ Kolo nechal nezamčené na školním dvoře.
- _____ Ráno nezvonil budík, proto děti zaspaly.
- _____ Od školky do školy jel Pepa na kole.
- _____ Pepa vzbudil Áju.

ROZBITÉ KOLO

Po vyučování čekalo na Pepu nepříjemné překvapení. Místo u stojanu bylo prázdné a kolo nikde. Wendy Pepovi ukázala, kudy kluci s kolem uháněli. Pepa se vydal za nimi. Zloději daleko nedorazili. Vybourali se, zranili a kolo úplně zničili. Pepa se musí rozhodnout: Přiznat se, nebo nepřiznat.

❁ **Rozdělte si role:** vypravěč, Pepa, Wendy, paní s pejskem.

Přečtěte první tři odstavce po rolích.

❶ Hned po vyučování spěchal Pepa na školní dvůr. U stojanu s koly zůstal stát jako opařený. „Kde je moje kolo?“ nevěřícně zírá na prázdný stojan. „Tady jsem ho přece ráno nechal!“ ujišťuje se Pepa a běhá po dvoře sem a tam. Ale kolo nikde. „Kde jen může být? Kdo ho ukradl? Co řeknu doma?“

❷ Když Pepa kolo nenašel, vyběhl ze dvora a pátral v okolí školy. Po kole nikde ani památky. Jen od přechodu na Pepu mávala kamarádka Wendy a volala: „Pepo! Pepo! Nehledáš náhodou svoje kolo?“

„Ty o něm něco víš?“ ptá se Pepa zkroušeně.

„Jo! Viděla jsem dva kluky, jak se o tvoje kolo tahali a pak odjeli směrem k rybníku,“ řekla Wendy.

❸ Pepa neváhal ani minutu a vydal se za zloději.

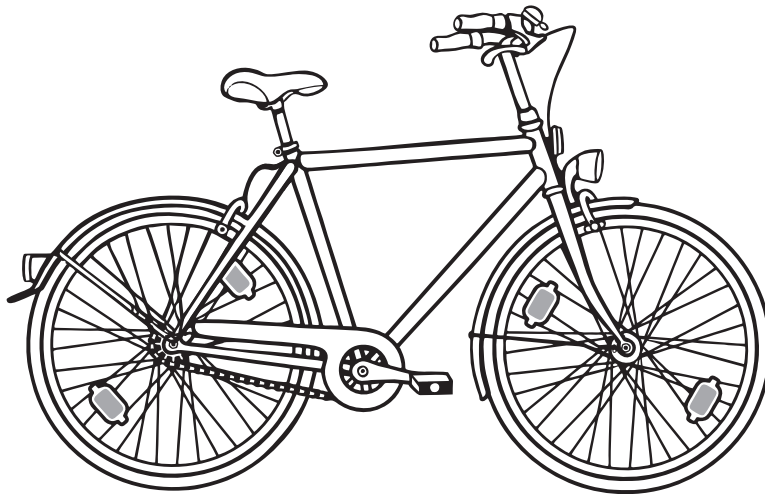
„Dobrý den. Prosím vás, neviděla jste dva kluky s kolem?“ volal na paní, která venčila pejska. „Proč se ptáš, chlapečku? Ty k nim patříš? K těm neřádům? Museli jsme s Artíkem uskočit do příkopu, aby nás nezajeli. Menší seděl a velký vestoje řídil. Kličkovali přes celou cestu.“

♥ Napiš větu, kdo je to zloděj: _____

④ Pepa se vylekal ještě víc. Vyběhl ze zatačky a běží směrem k rybníku, co mu síly stačí. Už to vidí! Kolo leží na cestě! Řídítka pokřivená, rozbité světlo, z předního kola osmička. Menší kluk skončil v příkopu a nemůže vstát. Větší kluk sice stojí, ale je celý odřený a z nosu mu teče krev.

⑤ „Hej! To je moje kolo! Co jste s ním udělali?“ křičí Pepa na kluky a běží k nim. Větší kluk se zajíkal pláčem a blekotal: „Kolo nebylo zamčené. Jen jsme si ho půjčili. Byla to chyba. Promiň. Petr je zraněný a nemůže vstát. Co budeme dělat?“ Pepa byl na kluky hodně naštvaný, ale ti se vytrestali sami.

♠ Popiš části kola. Označ části, které má Pepa na kole rozbité.

➡ Očísluj věty čísla 1 až 5 podle toho, ke kterému odstavci patří.

_____ Wendy mu poradila směr, kudy kluci s kolem uháněli.

_____ Pepa se zlobí na kluky, ale ti potřebují pomoc.

_____ Pepa utíká za zloději a ptá se na ně paní s pejskem.

_____ Pepovi se ztratilo ze školního dvora kolo.

_____ Už z dálky Pepa vidí rozbité kolo a dva zraněné chlapce.

❖ Pepa se zarazil. Co teď? Rudá Nana výstražně zablikala. Vnukla Pepovi myšlenku na maminku, která dětem často říká: „Ať se stane cokoliv, přijďte za mnou nebo za tatínkem. Jen my dva vám pomůžeme. Ale vždycky musíte říct pravdu.“ Pepa přestal váhat, vytáhl mobil a vytočil maminčino číslo.

✱ Ve dvojicích předved'te rozhovor Pepy s maminkou.

♠ Zaškrtni řešení, která bys v Pepově situaci zvolil/a ty.

- ☐ Zraněnému klukovi bych zavolal/a pomoc.
- ☐ Vzal/a bych svoje kolo a rychle utíkal/a domů.
- ☐ Rodičům bych nic neřekl/a, kolo bych schoval/a.
- ☐ Zašel/zašla bych do servisu a nechal/a kolo opravit.
- ☐ Přiznal/a bych rodičům vše, co se stalo.

Jiné řešení, které bych zvolil/a:

✱ PĚTILÍSTEK moje kolo:

Jaké je? _____

Co umí: _____

Věta: _____

Věc, kterou potřebuješ, když jezdíš na kole: _____

NEJVĚTŠÍ POKLAD

Je 1. června, Den dětí. Maminka a tatínek Šikulovi přejí svým dětem k svátku. Říkají, že jsou Pepa s Ájou jejich zlatíčka a největší poklad. Pepa přemýšlí o svých pokladech a uvědomí si, co je pro něj nejvzácnější.

Maminka mi často řekne: „Zlatíčko moje, ty můj poklade!“ a přitulí se ke mně. Někdy mě obejmě a pohladí. Většinou, když ji něčím překvapím a má radost. Třeba když uklidím hračky, vynesu koš nebo zaběhnu do pekárny Houska. Ale také když mi není dobře, je mi smutno nebo mám zlé sny. Nebo jen tak z lásky. Například dnes, když je Den dětí.

 Vyjádři barevně maminčino přitulení a pohlazení:

① Sestřička Ája je také maminčin poklad. Oslovuje ji tak vždy, když Ája mamince pomáhá s vařením nebo když Ája maminku vítá při návratu ze služby v nemocnici. Nedávno byl zlatíčkem také náš tatínek. Přinesl mamince kytici růží. Chtěl ukázat, že má maminku rád a že si váží toho, co pro nás dělá. Naši maminku kytička vždycky moc potěší.

 Napiš celou větou, co by potěšilo tvoji maminku:

② My s Ájou si neříkáme poklade. Ale patříme k sobě. Pomáháme si. Hrajeme si spolu. Máme se rádi. Třeba když byla Ája miminko, ležela v postýlce a plakala. Chytil jsem její malou ručku, dal jsem jí dudlík a hned bylo po pláči.

✴ Čti další odstavec a podtrhni všechny Pepovy poklady.

③ Dnes přemýšlím o všech svých pokladech. Jsou to věci, které střežím jako oko v hlavě a nechtěl bych je ztratit: kulička Hadu, kouzelné kukátko, kolo, pokojíček Svět s tajnou skrýší a kobercem, stavebnice... Ale nejvzácnějším pokladem je moje rodina: maminka, tatínek, sestřička Ája, obě babičky, oba dědečkové i všichni naši zvířecí mazlíčci.

♠ Vypátrej v Pepových větách nehodící se slova a škrtni je:

④ Poklady levá můžou být věci, zvířata i lidé dost. Vždy je to běží něco vzácného, na čem nám Alík hodně čtyři záleží. Nejvzácnějším protože pokladem je kikirikí moje rodina.

➡ Vytvoř pojmovou mapu, jaké jsou tvoje poklady.

POKLAD

✴ Přečti Pepovo přání a napiš do sešitu přání dětem k svátku.

⑤ Přál bych všem dětem na celém světě, aby měly tak skvělou rodinu jako já, aby je měli rodiče rádi, aby si pomáhaly, hrály spolu hry a radovaly se z každého dne. Přál bych všem dětem, aby měly bezpečný domov, kam se mohou vždycky vrátit, kde je čekají jejich blízcí, kde prožívají šťastné dny.

Pepa stojí s hloučkem dětí před třídou. Všichni se diví, že je třída zamčená. Přichází paní učitelka a je vidět, že je smutná. Překvapení, které pro děti na dnešek připravila, je zničené.

① „Dobrý den. Co se stalo?“ ptáme se paní učitelky, když ráno přichází ke dveřím třídy celá utrápená. „Včera jsem zapomněla zavřít okno a silný vítr přes noc rozfoukal vše, co jsem si pro vás připravila,“ posteskla si paní učitelka. „Jenže ráno už jsem nestihla tu pohromu napravit.“ „To nevadí, pomůžeme vám všechno uklidit!“ voláme sborem.

② Po celé třídě se válí popsané barevné lístečky, po zemi se rozkutálely kaštany, šípky a různé obrázky přírodnin. Jediné štěstí bylo, že jahody zůstaly v misce na stolku, jinak by z nich možná byla marmeláda! Chtěli jsme se hned pustit do úklidu.

③ Paní učitelka nás zarazila: „Počkejte, zkusíme do každého rohu třídy dát vše, co patří k jednomu ročnímu období.“ „To je nápad!“ radujeme se a hned se domlouváme, který roh bude patřit jaru, létu, podzimu a zimě. Do rohů jsme rozmístili nadpisy ročních období. S chutí jsme se pustili do sbírání rozházených věcí. Brzy vznikly v každém rohu kupičky obrázků i přírodnin a podlaha byla čistá.

④ Jednotlivé exponáty jsme si prohlédli, pojmenovali a společně jsme vytvořili tabulku o ročních obdobích. Byla to nakonec prima pátračka. Nazvali jsme ji ČTYŘI ROHY. Můžete si ji také zahrát.

▲ Vysvětli pravidla a postup hry ČTYŘI ROHY.

❁ Označ v tabulce názvy ročních období vhodnými barvami.

♥ Doplň názvy měsíců a dopiš do tabulky slova z nápovědy.

	JARO	LÉTO	PODZIM	ZIMA
1.	březen _____ květen	červen červenec _____	_____ říjen listopad	prosinec leden _____
2.	Jarní slunce ještě moc _____.	Bývá vedro, slunce _____.	Ráno bývají husté _____.	Mrzne a někdy padá _____.
3.	Příroda se budí ze zimního _____.	Příroda je v plné _____.	Příroda září podzimními _____.	Zimní příroda _____.
4.	Kvetou stromy i jarní _____.	Jahody a třešně se _____.	Sklízí se podzimní _____.	Listnaté stromy jsou _____.
5.	Na jaře se rodí _____.	Zvířata mají v přírodě dostatek _____.	Vlaštovky i jiní ptáci _____ za teplem.	Volně žijící živočiškové potřebují naši _____.
6.	Všichni se těšíme na _____.	Školáci si užívají _____.	Děti s rodiči pouštějí _____.	Oslavujeme pohádkové _____.

barvami, mláďata, holé, červenají, spánku, byliny, odlétají, draka, Vánoce, odpočívá, potraviny, prázdnin, síle, pálí, Velikonoce, sníh, úroda, mlhy, nehřeje, pomoc

✱ Dopiš čísla z tabulky k jednotlivým pojmům:

___ rostliny, ___ příroda, ___ měsíce, ___ lidé, ___ počasí, ___ zvířata.

♠ Piš na linky názvy měsíců ve správném tvaru.

MĚSÍCE: Jiří Pavlica

➡ Ilustruj některý měsíc.

_____ je měsíc plný ledu,
_____ zavolá skřivánka,
_____ dá první lžičku medu,
v _____ se čistí studánka,
_____ si říká podle kvítí,
v _____ zlaté slunce svítí.

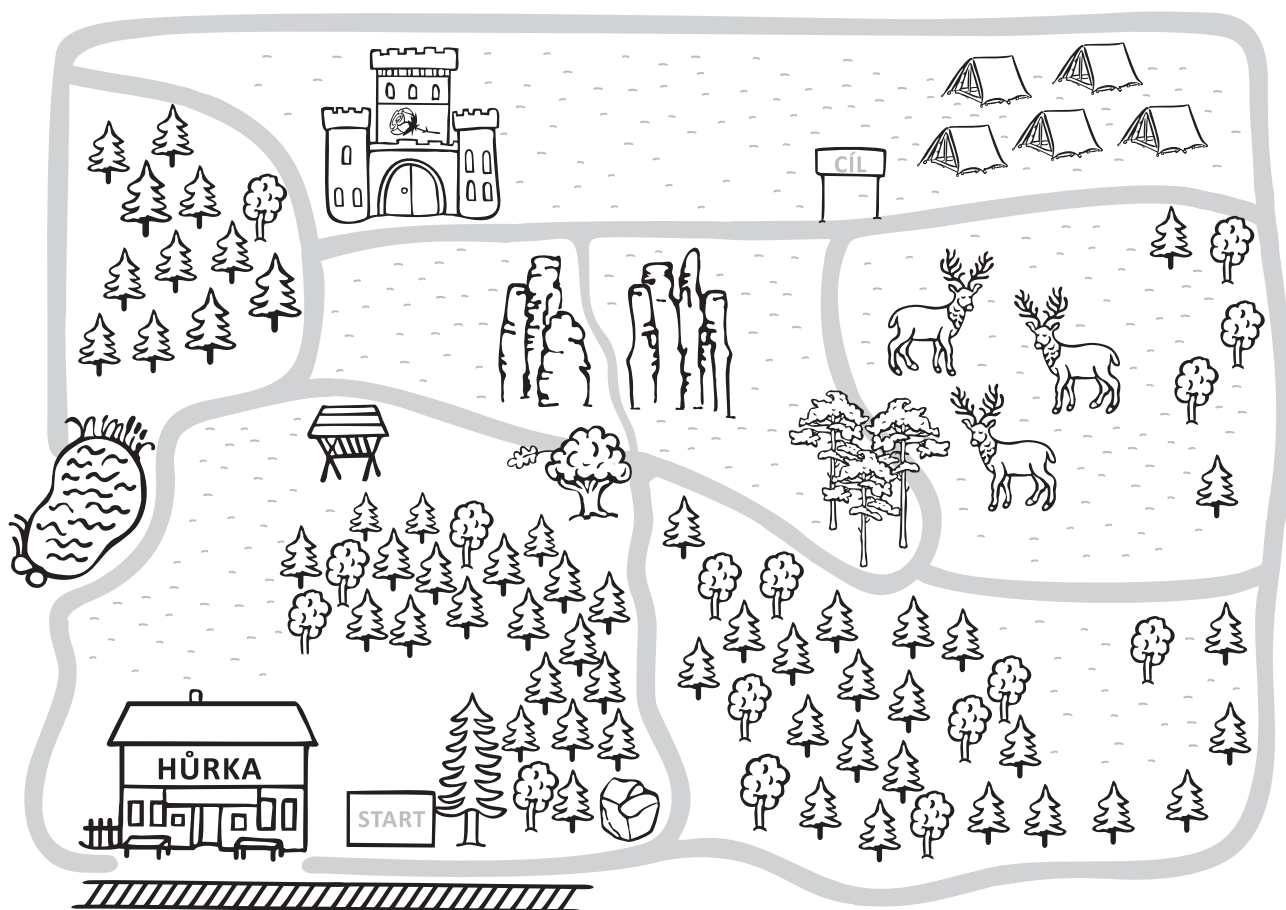
Dvanáct je měsíců a každý z nich
jinou čepici nosí,
zima nám do dlaní nasype sních,
v létě běháme bosí.

_____ po jahodách voní,
_____ si bleskem zakřeše,
v _____ se sejdem pod jabloní,
v _____ déšť pleská po střeše,
_____ svléká stromům šaty,
v _____ zrajou hvězdy zlatý.

ŠKOLNÍ VÝLET

Nadešel den D, na který se Pepa i jeho spolužáci dlouho těšili. Dnes totiž jedou na školní výlet. Ale nebude to obyčejný výlet. Spát se bude ve stanech a děti jsou rozděleny do skupin, které musí dorazit do tábora jen s pomocí mapy. Nezabloudí někdo?

❶ Konečně jsme se dočkali školního výletu. Sraz byl v pátek ráno v 7.15 na vlakovém nádraží Časová. Vlak odjížděl v 7.30 směr Vlkojedy. Asi za hodinu vlak zastavuje ve stanici Hůrka. „Vystupujeme!“ velí paní učitelka. Od nádraží jdeme kousek společně k vysokému smrku, kde dostaneme malovanou mapku.

balvan

rybník

Dračí skály

dub

hrad

tábor

jelení obora

tři borovice

vysoký smrk

✿ Na mapce vybarvi vše, co je v textu podtržené.

② Sedli jsme si pod vysoký smrk a paní učitelka nám na mapě ukazuje, kudy vede cesta do tábora: „Vydáte se rovně po této lesní pěšině k obrovskému balvanu. Kolem něj se cesta stáčí doleva. Zabočíte tedy vlevo a půjdete k památnému dubu. Strom nechal před třemi sty lety vysadit hrabě Alfons, majitel hradu Růže, jako připomínku nalezení ztracené dcery.

③ Růženka si jednou hrála v hradní zahradě a zatoulala se k Dračím skalám. Vrcholky skal vidíme i odsud. Podle pověsti žili ve skalách permoníci, kteří každého nevítaného hosta proměnili v kámen. Hradní zbrojnoši naštěstí našli holčičku dřív, než vešla do skal. Na památku zde vysadili vzácný dub.

④ Kousek za dubem se dáte doprava a dál budete pokračovat rovně, až přijdete ke třem borovicím. Za třetí borovicí zabočte vlevo a po pravé ruce budete mít jelení oboru. Na konci obory uvidíte ceduli CÍL. Za ní se skrývá stanový tábor Hůrka, kde se utáboříme. Cesta odsud do tábora trvá půl hodiny svižné chůze.“

♥ Žlutě vyznač cestu, kterou popsala paní učitelka.

⑤ Jsem ve skupině s Magdou, Gábinou a Honzíkem. Vůbec se nemůžeme dočkat, až vyrazíme. Paní učitelka posílá skupinky na trať po pěti minutách a na nás došla řada ve čtvrt na deset.

✿ V kolik hodin by měla Pepova skupina dorazit do cíle?

⑥ Cestou jsme si povídali a sledovali lesní zvířata. Společnost nám dělala zrzavá veverka Štětinka, která skákala z větve na větev. Také šplhala po kmenech stromů nahoru a dolů. Úplně jsme zapomněli na mapu a díky veverce jsme kousek za balvanem odbočili do lesíka vlevo, kam Štětinka zmizela.

✱ Tučně psaný text zkus říci jinými slovy se stejným významem.

⑦ „Jdeme už tak dlouho, ale na dub, borovice ani na jeleny jsme zatím nenarazili,“ znejistěl jsem při cestě lesem. Zastavíme se a střídavě koukáme kolem sebe a do mapy. Ať mapu natáčíme, jak natáčíme, místo, kde právě jsme, nemůžeme najít. „Co teď?“ přemýšlíme. Mrknu na Magdu, které **se oči zalily slzami**. Honzík ji hned utěšuje: „Neboj, Magdi, správnou cestu určitě najdeme.“

⑧ **Bylo mi také všelijak**. Sáhл jsem proto do kapsy a nahmátl Hadu. Pevně jsem ji sevřel v ruce a zašeptal: „Hadu, kuličko moje, pomoz nám, prosím.“ „Pořádně se podívej kolem sebe,“ špitla Hadu potichoučku.

⑨ Rozhlížím se na všechny strany. Na konci lesíka mezi stromy zahlédnu starší paní a pána s pejskem. „Běžím se zeptat na cestu. Určitě nám poradí,“ řekl jsem kamarádům, abych je uklidnil. „Dobrý den. My jsme se ztratili, můžete nám prosím pomoci? Potřebujeme se dostat do stanového tábora Hůrka.“

⑩ „Ale to jste úplně na druhé straně!“ **zděsila se paní**. „Přijeli jste vlakem, že? Tak nejlepší bude vrátit se na nádraží,“ řekla paní a ukázala rukou ke krmelci. „Tamhle u krmelce se dáte doleva k rybníku. U rybníka zabočíte vlevo a půjdete dál rovnou za nosem až na nádraží.“

⑪ „Počkej,“ **vložil se do toho pán**, „to je zbytečně dlouhé. Dojděte kousek rovně ke krmelci. Za ním pokračuje cesta na hrad. U hradu zabočíte vpravo a dojdete do tábora. Nejkratší cesta vede přímo přes Dračí skály.“

➡ Na mapě vyznač zeleně, kde děti sešly ze správné cesty a kudy šly. Červeným křížkem označ místo setkání s paní a pánem.

12 Koukneme do mapy a hned je nám jasné, kde se nacházíme. Dokonce i krmelec, který máme před sebou, je v mapě zakreslený. Slušně poděkujeme za rady a zastavíme u krmelce. V ruce svírám Hadu. Dodává mi sílu a odvahu. Vybíráme, kterou cestou se dát.

☀ Kterou cestu by sis vybral/a? Kterou cestu si asi vyberou děti?

13 Při vzpomínce na pověst o Dračích skalách jsme nejkratší cestu zavrhlí. „Co jít od krmelce rovnou k hradu?“ ptám se dětí. Ale nakonec jsme se dali u krmelce doprava, abychom se dostali na trasu, kterou nám určila paní učitelka. Hurá! Po chvíli vidíme památný dub a kolem něj pokračujeme přímo ke třem borovicím. „Za třetí borovicí musíme uhnout doleva a oboru mít po pravé ruce,“ opakuji slova paní učitelky.

14 Asi o půl jedenácté vcházíme do tábora s poslední skupinkou, kterou jsme cestou došli. Už je po nás sháňka. Všichni se na nás vrhli a museli jsme vyprávět, co se stalo, kde jsme se toulali...

✕ Červeně zakresli cestu od krmelce, kterou došli děti do cíle.

▲ Vypiš z textu vlastní jména.

jména osob: _____

jména měst a vesnic: _____

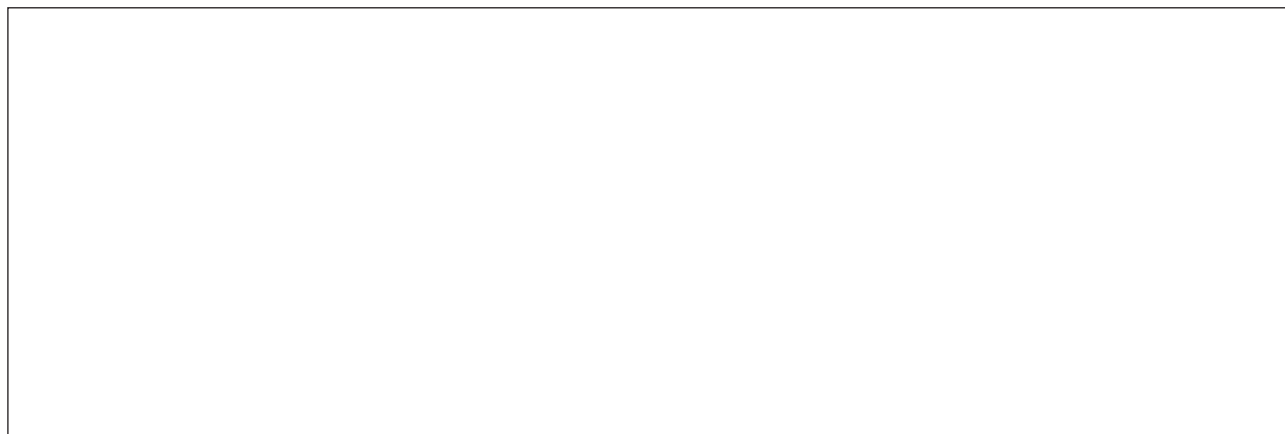
hrad _____, _____ skály, veverka _____

* Napiš do sešitu vysvětlení, proč děti zabloudily.

ZÁHADA ZTRACENÉ VLAJKY

Dvoudenní školní výlet do Hůrky byl plný dobrodružství. Hned první den druháci společně vztyčili uprostřed tábora třídní vlajku. Všichni se podíleli na její výzdobě a byli pyšní, jak se jim dílo podařilo. Ale ouha! Vlajka do rána zmizela. Úkol zní jasně: Najít vlajku a vrátit ji zpět. Podaří se to? Jaké nástrahy budou muset výletníci překonat?

✿ Nakresli vaši třídní vlajku. Co na ní nesmí chybět?

❶ V pátek odpoledne jsme dokončili naši třídní vlajku a ještě před táborákem jsme ji slavnostně vztyčili uprostřed tábora. Ale už v sobotu ráno nás čekal šok. „Pomóc! Vlajka je pryč! Vstávejte!“ volali kluci zvenku. Vyskákali jsme ze stanů a nevěřili vlastním očím. Vlajka nikde. Hned po snídani se pustíme do pátrání.

❷ „Pepo, co je tam nahoře na stožáru?“ ptá se Hadu zvědavě. Zadíval jsem se nahoru a opravdu. Tam, kde dřív visela vlajka, se třepetal malý lísteček. Hadu lístek sfoukla na zem. Zavolal jsem všechny děti a přečetli jsme záhadný vzkaz: *Pokud chcete vlajku zpět, do čtyř počítejte hned. Příroda má živly čtyři, na pomoc vám živly míří.*

♥ Ve 3. odstavci dopiš poslední větu podle svého uvážení.

③ „Co to znamená?“ dohadují se děti. „Jaké živly čtyři?“ „To může být náповěda pro hledání vlajky,“ myslí si Hadu. „Kde ale hledat?“ ptáme se. I paní učitelka jenom krčí rameny. Sedli jsme si do kruhu a začali se radit. Vymýšleli jsme všechno možné, ale ne a ne na něco přijít. Bezradně jsem klacíkem šťoural ve vyhaslém ohništi, kde jsme večer opékali špekáčky. Cink! ozvalo se po chvílce. Cink! O klacík cinkl/a/o

✱ Znáš živly země? Napiš a nakresli alespoň jeden živel:

♠ V odstavcích 4, 5, 6, 8 označ barevně názvy živelů.

④ „Koukejte, co je v ohništi!“ křikl jsem na ostatní. Ležela tam malá skleněná lahvička, ve které byl stočený kousek papíru. Lahvičku jsme opatrně vytáhli, otevřeli ji a vyndali lísteček. Bylo na něm jediné slovo: ČERVENÉ. „To bude první náповěda,“ navedla nás Hadu, „musíte hledat dál. První živel jste objevili. Je to oheň.“

⑤ „Když je jeden živel oheň, druhý bude určitě voda,“ svítilo nám. A utíkali jsme k nedalekému potůčku. Nehledali jsme dlouho a už Van drží v ruce lahvičku se vzkazem: MUSÍTE. „Ještě nám zbývají dva živly a dvě nápoje,“ říká Gábina. Jenže jaké? Vůbec si nevíme rady. Stojíme u potoka, koukáme kolem a usilovně přemýšlíme.

➡ Podtrhni v odstavci 6 slovesa vyjadřující, co dělal vítr:

⑥ Vtom se zvedl silný vítr, který se opíral do našich zad. Paní učitelka přemýšlí nahlas: „Že by vám třetí živel vítr ukazoval svou sílu? Zkuste hledat tam, kam vás vítr zavede.“ Vítr ještě zesílil a žene nás k nedalekému kopci, porostlému břízami. Hurá! Třetí lahvička je připevněná na kmenu břízy. Ukrývá slovo: PO.

⑦ Čtvrtý živel nám dává zabrat nejvíc. Nemáme ani potuchy, co by to mohlo být. Hadu neklidně poskakuje v kapse, září všemi barvami, jak skotačí se svými človíčky. Napovídá nám, že bychom si mohli chvilku odpočinout a zahrát si kuličky. Hledáme nějaké vhodné místo, aby se nám dobře dělal důlek. „Co třeba tamhle?“ ukázal Tomáš na hnědou hlínu. A začal hloubit důlek.

✱ Na linku dole napiš větu, kterou děti složily.

⑧ „Proč to nejde?“ divil se Tom. „Narazil jsem na kámen?“ Tomáš hrábl rukou do mělkého důlku. Žádný kámen, ale čtvrtá lahvička! Hadu nám zase pomohla. Poslední živel je přece země! Lahvička skrývala slovo JÍT. Ze čtyř nalezených slov jsme lehce složili větu:

.....

⑨ Podle nápovědy jsme se vydali po červené turistické cestě, která nás dovedla až k hradní bráně. Tam už čekal kastelán. Držel v ruce naši vlajku a omlouval se, že nás s paní učitelkou tak napínali. Na usmířenou nás provedl hradem Růže. Zájemci si mohli potěžkat rytířský meč nebo si vyzkoušet starodávné klobouky, které před dávnými lety nosili obyvatelé hradu. Abecední šifra nám napověděla, že nás na nádvoří čeká:

14 22 1' 15 19 29 24 14 1' 10 19 24 26 12 17 1

✖ Škrtni ve větách chybná slova:

Čtvrtý živel nám dává zabrat nejvíc znamená, že:

Je těžké/snadné přijít na to, co může být čtvrtým živlem.

Dalo nám málo/hodně práce čtvrtý úkol vyřešit.

Musíme se snažit co nejvíce/co nejméně.

Nemáme ani potuchy znamená, že:

Děti si ani trošku vědí/nevědí s úkolem rady.

Nemají/mají jediný nápad, jak si s úkolem poradit.

Děti napadá/nenapadá hodně nápadů/vůbec nic.

* Napiš, kdo je kastelán, co a kde dělá: _____

* Navrhni jiný název pro tento příběh: _____

KRABIČKA POSLEDNÍ ZÁCHRANY

Školní rok se pomalu chýlí ke konci. Místo učení se hrají hry, chodí se ven a děti si užívají pohody. Jen Pepa je dnes nějaký smutný. Maminka i tatínek jsou v práci, Ája jela se školkou na výlet a kamarádi mají na odpoledne svůj program. Pepa je sám doma a nudí se. Neví, do čeho se pustit, jak se zabavit. Ještěže má Hadu, která nikdy nezkłame.

❁ V odstavcích 1 a 2 najdi a označ slovesa vyjadřující, co dělala Hadu.

❶ Pepa přijde ze školy, lehne si v pokoji na koberec a znuďně kouká do stropu. Dnešní odpoledne musí nějak přežít. Nic ho nebaví, nic ho nenapadá. Ťuk! Uslyší ťuknutí o podlahu. Hadu mu vyklouzla z kapsy a uhání ven z pokoje. „Počkej, Hadu, kam utíkáš?“ volá Pepa. Rychle vyskočí z koberce a běží za kuličkou.

❷ Hadu se dokutálela až do obýváku ke knihovně, zastavila se a paprskem modrých brášek zasvítla na nejvyšší poličku. Pepa neváhal, přitáhl si židli, vylezl nahoru a zadíval se na knížku, kterou Hadu označila. Byla po tatínkovi, když chodil do skautu. Pepa knížku vytáhl, sedl si na koberec a nadšeně začal listovat.

♥ Označ, o čem mohla být kniha, kterou si Pepa prohlížel:

☐ o indiánech ☐ o přežití v přírodě ☐ o dinosaurech

✱ Zjisti, jaké knihy a o čem četli tvoji rodiče v dětství.

❸ Kniha obsahovala spoustu užitečných rad, jak se chovat nebo přežít v přírodě. Na straně 23 se Pepa začel do kapitoly KPZ: *Na krabičku poslední záchrany použij plechovou krabičku, velkou tak, aby se vešla do kapsy. Do krabičky dej věci, které ti pomohou přežít mimo domov, v přírodě. Nezapomeň na:*

1. kousek papíru a tužku, 2. svíčku, 3. březovou kůru k zapálení ohně, 4. sirky, 5. jehlu a nit, 6. křídu, 7. žiletku, 8. provázek, 9. polštářkovou náplast, 10. gumičky, 11. různé velké hřebíky, 12. několik napínáčků, 13. zavírací špendlík, 14. drobné mince, 15. knoflíky, 16. lístek s důležitými telefonními čísly...

♠ Vysvětli zkratku KPZ. Očísluj obrázky podle textu a najdi, co Pepa do krabičky přidal svého. Které věci tím mohl nahradit?

➡ Tučně psaný text řekni svými slovy nebo předved' beze slov.

④ **Pepovi svítí oči nadšením.** „To je něco! Já si také udělám takovou KPZ,“ volá na Hadu. Ale **nejde mu do hlavy**, kde najde březovou kůru na zapálení ohně. Přece neuřízne kus stromu!

⑤ Pepovi zasvítily oči podruhé. Juchú! zaradoval se.

Přišel na to, čím nahradí březovou kůru. Vzpomněl si, jak podpaluje dědeček Filip občas na chalupě oheň v peci, když nemá suché dřevo. Ještě ho napadly další věci, které by mohl do krabičky dát. Zavřel se v pokojíčku a na dveře pověsil ceduli NERUŠIT! Vytáhl starou plechovou krabičku od čaje, kterou našel na půdě, a **už to jelo...**

✱ Proč asi Pepa nechce řezat březovou kůru? Najdi na obrázku a vybarvi, čím Pepa nahradil březovou kůru.

⑥ Pepa byl tak **zabraný do práce**, že jen **letmo zavolal**:

„Ahoj!“, když se rodiče vrátili domů. Odpoledne uteklo a **nadešel čas**, kdy se Ája měla vrátit z výletu. „Pepo, pospěš si! Jdeme na nádraží!“ zavolal z obýváku tatínek. Naštěstí má Pepa hotovo. Vloží KPZ do kapsy, v kuchyni popadne dva rohlíky a běží dolů.

✕ Dopiš na linku názvy věcí, které Pepa mamince podal.

⑦ Vlakové nádraží je asi půl hodiny cesty. Šikulovi jdou pěšky a povídají si. Najednou si maminka všimne, že jí upadl knoflík. „Ach jo, knoflík je pryč, nemůžu si zapnout svetr a ochlazuje se.“

„To nic, mami,“ říká Pepa a podá jí _____.

Maminka se diví, kde Pepa všechny věci vzal, ale je spokojená, jak rychle a jednoduše jí pomohl.

❶ Vlak s pískáním dorazil k nástupišti. Děti se vyhrnuly ven, ale Ája nikde. Teprve po chvíli se **uplakaná Ája šourá z vlaku**. „Copak se stalo, Ájo?“ ptal se tatínek starostlivě. „Já jsem spadla a moc jsem si odřela koleno,“ vzlykala Ája. Pepa hned přiskočil a zalepil sestřičce rozbité koleno náplastí. Ještě jí přidal bonbon. Tentokrát je překvapený tatínek a diví se: „Kde jsi to sebral, Pepo?“ Ale Pepa se jenom šibalsky usmívá.

▲ V odstavci 9 dokonči neúplnou větu.

❷ Po osmé hodině dorazili Šikulovi k domu. Tatínek se snažil odemknout vchodové dveře, ale ne a ne se trefit do zámku. „Já na to vůbec nevidím, zapomněl jsem si doma brýle,“ stěžuje si. „Počkej,“ **ví si Pepa okamžitě rady** a vytahuje z kapsy

„Pepo, to nám musíš vysvětlit. Kde jsi sebral všechny ty věci?“ vyzvídají rodiče. Pepa **vítězoslavně vytáhne** z kapsy svou KPZ. Důležitě vypravuje, jak probíhalo celé dnešní odpoledne.

✱ Očísluj věty ve správném pořadí. Získáš osnovu a podle ní příběh převyprávěj.

- _____ Věci z krabičky pomohly mamince, Áje i tátovi.
- _____ Pepa se dnes odpoledne nudil.
- _____ Pepa si vyrobil vlastní krabičku poslední záchrany.
- _____ Kulička Hadu ukázala Pepovi zajímavou knížku.
- _____ Pepa v knize našel návod, jak vytvořit KPZ.

♣ Napiš krátký příběh o tom, jak využiješ některou věc z KPZ. Odpovídej na otázky: KDY a KDE se příběh stane? CO se ti stane? JAKOU věc použiješ? JAK to dopadne?

PLÁNY NA PRÁZDNINY

Žáci se loučí s druhou třídou. Paní učitelka je na prázdniny vybaví sešitky, které jim poslouží jako prázdninový deníček. Budou do nich zaznamenávat, kde o prázdninách byli, co zajímavého viděli a zažili. Pepa touží prožít něco nevídaného, ale neví co. Pochopí Pepa náповědu moudré kuličky Hadu?

❁ Čtete první odstavec po rolích a každý žák ze třídy může přidat svoji prázdninovou větu.

❶ „Už zítra se setkáme v tomto školním roce naposledy,“ začíná paní učitelka dnešní vyučování, „pak nás čekají letní prázdniny.“ „My pojedeme k babičce do západních Čech!“ křičela Petra. „Já zase s tatínkem polezu po horách,“ volal Adam. „My máme letět k moři, ale bojím se létání,“ ozvala se Dorka. „Já budu měsíc u tety v Krumlově a pak se uvidí,“ řekl Dan. „Zatím nevím, co budu o prázdninách dělat,“ povzdechl si Sam.

♥ Vyškrtej ve větách chybná slova:

Školní rok má dvanáct/deset měsíců. Letní prázdniny trvají dva/tři měsíce. Prázdninové měsíce jsou/nejsou červenec a srpen. Nový školní rok začne zase v září/lednu.

❷ „Děti, mám nápad!“ řekla paní učitelka. „Připravila jsem vám sešitky, do kterých můžete zapisovat svoje prázdninové zážitky. Nebojte, nemusíte psát nic dlouhého,“ usmála se paní učitelka. „Stačí, když si třeba nakreslíte obrázek, nalepíte fotku nebo vstupenku, kde jste byli, a připíšete pár větiček. Pomohou vám novinářské otázky: Kde to bylo? Kdy? S kým jste tam byli? Co zajímavého jste viděli nebo zažili?“

❸ Pak paní učitelka sáhla do kabelky a vyndala ošoupaný sešitek. „I já jsem si kdysi vedla prázdninový deník,“ prozradila a svolala děti do kruhu. Začala listovat a komentovala zápisky i obrázky z deníčku: „Tady jsem jela sama na Moravu. Rodiče mě posadili do vlaku a v Olomouci na mě čekala babička. S ní jsem cestovala autobusem až do vesničky, kde spolu s dědečkem žili. A tady... a tady...,“ procházela paní učitelka další a další stránky. Děti si prohlédly deníček a už plánovaly, jak si vytvoří vlastní.

❹ „Dnes si sešitky můžete podepsat, vyzdobit a napsat všechno, co byste chtěli o prázdninách zažít.“ Žáci se pustili do práce, ale Pepovi to dnes vůbec nešlo. Sice napsal, že pojede k prarodičům, půjde k vodě a do lesa..., ale nějak to nebylo ono. V duchu toužil po něčem nezapomenutelném.

♠ **Připravte si podobný prázdninový deníček a na začátku třetí třídy se můžete pochlubit, jak jste prožili celé prázdniny.**

❺ A je tu poslední školní den! Pepa dnes vůbec nemohl dospat. Pro paní učitelku má kytičku růží jako poděkování za celý školní rok, který byl moc prima. Ve škole se Pepovi líbí a ve třídě má spoustu kamarádů. Letos se také hodně zlepšil ve čtení a už se těší, jak si o prázdninách přečte encyklopedii o dinosaurech.

❻ Po vysvědčení utíká Pepa domů, protože tatínek dětem slíbil velké překvapení. Na sváteční oběd, který je dnes pro celou rodinu společný, dorazil tatínek s krabicí. Maminka zavázala dětem oči a opatrně rozbaluje dárek. Co tam asi bude?

„Tři, dva, jedna, teď!“ volají rodiče sborem. Děti si strhly šátek z očí a úplně oněměly. Uprostřed stolu svítí kulatý, otočný, veliký, modrohnědozelenobílý _____!

✱ Nakresli dárek, který děti od rodičů dostaly.

♠ Dopiš do neúplných slov v odstavci 8 samohlásky.

⑧ „Tak, Pepo, a teď ukaž prstem, kam se vydáme na dovolenou,“ řekl tatínek vesele. Překvapený Pepa stojí, otáčí glóbusem a neví si rady. Vždyť většinu zemí, oceánů a moří vůbec nezná. Jak může něco vybrat? Hadu, která vše pozorovala, začala kroužit kolem glóbusu jako raketa. Kroužila a kroužila, nikde nezastavila. Pepa kuličku pozoruje a přemýšlí. „Už to mám!“ zvolá za chvíli. „Chtěl bych jet na C___S T___ K___L___M S V___T___!“

⑨ „Hmm, to budeme muset hodně přemýšlet a pečlivě plánovat, abychom toto přání dokázali splnit. Ale platí, Pepo!“ slíbil tatínek. Maminka chtěla něco namítnout, jenže tatínek jí polibkem zavřel pusu. Cesta kolem světa je schválená! A prázdniny můžou začít!

DRUHÁK PEPA A KULIČKA HADU – SHRNUÍ A HODNOCENÍ

hlavní hrdina knihy	
další osoby, které v příbězích vystupují	
zvířata v příbězích	
věci v příbězích	
místa, kde se děj odehrává	
příběh, který se ti líbil	
příběh, který tě pobavil	
příběh, který tě poučil	
HODNOCENÍ KNIHY: 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 = nejlepší	
Dopiř větu: Kamarádovi (kamarádce) bych knihu doporučil/a – nedoporučil/a, protože _____ _____ _____	

OBSAH

Ú N O R	1. Sali zachránce	2
	2. V lese	6
	3. Měsíc skřivanů.	10
B Ř E Z E N	4. Pepův dům	12
	5. Není myš jako myš	14
	6. Andulka Axi.	16
	7. Koberec ožívá	18
D U B E N	8. Apríl!	21
	9. Velikonoce	24
	10. Jarní byliny	28
	11. Nákup.	30
K V Ě T E N	12. Tajná výprava.	33
	13. Nepřítel na půdě.	35
	14. Zaspali jsme	37
	15. Rozbité kolo.	40
	16. Největší poklad	43
Č E R V E N	17. Roční období	45
	18. Školní výlet	48
	19. Záhada ztracené vlajky	52
	20. Krabíčka poslední záchrany.	56
	21. Plány na prázdniny	60

Kniha Druhák Pepa a kulička Hadu tematicky navazuje na učebnici Český jazyk a komunikace pro 2. ročník.

NAKLADATELSTVÍ
HANAMI

